

CAOP

Inlichtingen: Rob Dircke
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 06 – 83 57 38 03
E-mailadres: r.dircke@caop.nl
Datum: 1 juli 2019
0 bijlage(n)
Ons kenmerk AFR/19.00531
Zaalnummer: G.1.04

Conceptverslag van de vergadering van de Algemene en Financiële Rechtstoestand (AFR) van 19 september 2019 van 10.00 uur tot 14.50 uur in de Baljuwzaal, CAOP, Lange Voorhout 13 in Den Haag.

Aanwezig:

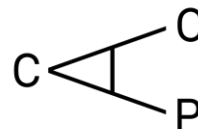
Van de zijde van Defensie: S. Pijpstra (voorzitter), P. Meesters-Leenheer, M. Suwout, M. Hazenkamp, A. de Kleijn, R. Pieters, B. Jansen

Van de zijde van de centrales: M. Manschot (vanaf agendapunt 8), R. Schilperoort (ACOP), J. van Hulsen (AC), J.C. Schot, S. Hop (CCOOP), N. van Woensel, R. Blik (CMHF).

Van de zijde van het secretariaat: R. Dircke (CAOP).

Agenda

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda.
2. Verslag & actiepunten van 12 maart 2019 (AFR/19.00171).
3. Aanpassing systematiek duiktoelage (AFR18.00411, AFR18.00697 + bijl., AFR/19.00464 + 2 bijlagen).
4. Regelingen Hondengeleiders (AFR/19.00418, AFR /19.00427 + 4 bijlagen, AFR/19.00462, AFR/19.00469).
5. Intrekking regeling faciliteiten Turkse dienstplicht Defensieambtenaren (AFR/18.00167 + bijl., AFR/18.00196).
6. Tijdelijke voorzieningen buitenland (AFR/19.00405 en AFR/19.00407).
7. Toepassing voorzieningen operatiegebieden (AFR/19.00203 + bijl., AFR/19.00224).
8. Salariëring Stafadjudanten (SOD/18.00729).
9. Heffingskorting (AFR/19.00004, AFR/19.00068).
10. Uitwerkingen AV-akkoord 2018-2020 (AFR/19.00440 + 1 Bijlage, AFR/19.00465 + 1 bijlage, AFR/19.00468).
11. Geschil bemiddeling Huisvesting van rijkswege C-DCIOD vs. BMCB (SOD/18.00478 + 8 bijlagen, nog niet vastgesteld verslag WG AP 09-10-2018, AP/18.00665.1).
12. Rondvraag en sluiting.

Agendapunt 1: Opening, mededelingen en vaststelling agenda:

De voorzitter opent de vergadering om 10.00 uur. Spreekster kondigt enkele wijzigingen in de samenstelling van de vertegenwoordiging van Defensie in de diverse overleggen aan. De heer De Kleijn zal hooguit nog bij specifieke onderwerpen deelnemen aan de WG AFR; zijn rol zal worden overgenomen door de heer Suwout. Mevrouw Meesters-Leenheer neemt vanaf vandaag de rol van secretaris van de zijde van Defensie van de heer Vink in de WG AFR over. De heer Hazenkamp sluit voortaan aan bij alle overleggen waar de voorzitter aan deelneemt aan, onder meer om er zorg voor te dragen dat alle informatie uit de overleggen bij Defensie intern gedeeld wordt.

De heer Van Hulsen informeert of er naast de wijzigingen van personen ook veranderingen in de werkpakketten van de overleggen aan de orde zijn. Spreker specificiert de vraag: hij wil weten of mevrouw Meesters-Leenheer het volledige Defensie-werkpakket van de heer Vink overneemt en of laatstgenoemde weggaat bij de HDP. De voorzitter antwoordt dat dit niet het geval is. Mevrouw Meesters-Leenheer volgt de heer Vink enkel op voor het secretariewerk aan de zijde van de werkgever voor de WG AFR, de heer Vink gaat niet iets anders doen bij Defensie. Verder houdt de heer De Kleijn ook zijn inhoudelijke dossiers en sluit aan bij de WG AP en de heer Suwout zoals gezegd bij de WG AFR zodat iedereen ook zijn eigen werkgroep heeft. Tot slot sluit de heer Pieters namens Defensie (coördinatie DPOD) aan bij de WG AFR en WG AP.

Over de agenda zijn geen mededelingen.

Agendapunt 2: Verslag & actiepunten van 12 maart 2019 (AFR/19.00171).

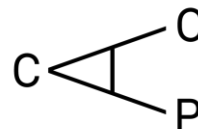
Op voorstel van de voorzitter worden alleen opmerkingen naar aanleiding van de tekst besproken. Typografische aanpassingen zullen door de secretaris worden uitgevoerd.

Opmerkingen naar aanleiding van het verslag van de vergadering van de WG AFR van 12 maart 2019

Pag. 2:

De heer Hop vindt dat zijn opmerkingen in alinea 2 en 3, waarin hij onder meer erop wijst dat diverse stukken ontbraken, brieven op een verkeerde wijze zijn aangeboden onvoldoende zijn uitgewerkt. Er staat enkel dat hij ter onderbouwing - gemotiveerd per agendapunt- naar een aantal agendapunten/bijlagen verwijst. Spreker ziet dit soort mededelingen liever wat meer uitgeschreven. De voorzitter vraagt hoe de heer Hop de tekst dan wil formuleren en of dit een toegevoegde waarde zal hebben. De heer Hop antwoordt dat dat voor deze tekst specifiek niet nodig is maar dat hij - in het algemeen gesteld - vindt dat als er een discussie plaatsvindt dit niet kan worden samengevat met een tekst waarin alleen wordt vermeld 'dat er een discussie volgt' zonder dat de individuele argumentaties worden vermeld. Spreker wijst erop dat hierover vorige week ook in de WG PA is gesproken. De voorzitter beaamt dit en op haar voorstel wordt afgesproken hierover verder te spreken bij de inhoudelijke agendapunten.

De heer Hop merkt verder, naar aanleiding van zijn mededeling over de WKR, op dat het rapport over de werkkostenregeling inmiddels al is afgerond. Spreker meent dat het desbetreffende rapport zou worden toegestuurd aan de centrales. De voorzitter antwoordt dat de presentatie wel is rondgestuurd maar het door de heer Hop genoemde rapport kennelijk niet. De heer De Kleijn merkt op dat er blijkbaar er geen actiepunt van is gemaakt. De heer Hop geeft aan dat het om het rapport over de werkprocedures gaat. Mevrouw Meesters-Leenheer deelt mee dat zij over dit onderwerp al contact heeft gehad met mevrouw Leget en de heer Duijnker die de algemene presentatie op 12 maart 2019 hebben gegeven. Spreekster heeft hen gevraagd op welk rapport zij bij hun presentatie doelden omdat dit niet duidelijk is omschreven in het verslag. Spreekster wijst er op dat Defensie wel op jaarbasis een intern rapport over de WKR opstelt maar dat betreft niet het genoemde rapport. De voorzitter vraagt aan de heer Hop of hij nog weet op welk rapport werd bedoeld. De heer Schilperoort wijst erop dat de zin, die vooraf gaat aan die waarin over het rapport wordt gesproken, gaat over een brief van de Belastingdienst en spreker vermoedt dat dit met het rapport samenhangt. Mevrouw Meesters-Leenheer vult aan dat op pagina 12 van het verslag van 12 maart 2019, waar de algemene presentatie over de WKR is beschreven, wordt gesproken over "de rekenregels en het rapport". De voorzitter stelt vast dat nog niet duidelijk is welk rapport nu wordt bedoeld. De heer Schilperoort vermoedt dat het hier ging om de discussie die naar aanleiding van de WKR-presentatie werd gevoerd waarop de voorzitter aangeeft dat dat niet mogelijk is omdat die

Pm

discussie pas later in de vergadering heeft plaatsgevonden. De heer De Kleijn vraagt of dit punt door de heer Hop is uitgesproken in de vergadering waarop de heer Hop antwoordt dat er staat dat de bonden van mening zijn dat er overeenstemming moet zijn over alle elementen van de WRK en dat de bonden daar ook van uitgaan. De heer Van Hulsen merkt op dat de formulering in het verslag het ingewikkeld maakt omdat er normaliter een naam van een spreker staat maar dat nu wordt gesproken van de bonden in plaats van de heer Hop. De heer Van Woensel vindt dit onwenselijk: het is niet de bedoeling dat wanneer er een punt namens een centrale wordt ingebracht in het verslag komt te staan dat er *namens de bonden* wordt gesproken. De heer Hop beaamt dat dit ook niet zo is gegaan. De heer Van Woensel vervolgt dat - in algemene zin - in verslagen ten allen tijde duidelijk moet worden aangegeven welke persoon aan het woord is en of deze bijvoorbeeld namens zijn eigen centrale, namens alle centrales of anderszins spreekt. De heer Schilperoort vult aan dat als er namens de vier centrales gezamenlijk wordt gesproken dit door hen ook duidelijk wordt aangegeven. Op verzoek van de voorzitter zal de secretaris dit gedeelte van de opname terug te luisteren en vastleggen wat er over dit onderwerp (het rapport) in de mededelingen precies is gezegd. Mevrouw Meesters-Leenheer merkt over de passage halverwege pagina 2 luidend 'voorts verwachten de bonden nog een brief van de Belastingdienst met betrekking tot de werkkostenregeling' dat het niet om een brief van de Belastingdienst gaat maar om HDP-brief nr. BS2018.005139 ook bekend als AFR/18.00201.

Pag. 4:

De heer Hop geeft aan dat bij actiepunt 1 (Nummerplaten Duitsland) staat "informeel is afgesproken", spreker is van mening dat er informeel nooit afspraken worden gemaakt. De tekst wordt gewijzigd in 'Er wordt afgesproken dat'.

Op verzoek van de heer Schilperoort zal bij de bespreking van de actiepunten altijd het onderwerp erbij worden vermeld in het verslag. Het verslag van 12 maart 2019 zal in deze zin worden aangepast.

Mevrouw Meesters-Leenheer merkt met betrekking tot actiepunt 7 (VVHO i.r.t. de noodhulp in de CARIB) op dat het onderwerp vandaag onder agendapunt 3 wordt behandeld. Het nummer van de bijbehorende brief die is verzonden heeft niet als nummer AFR/19.00038; dit moet 19.00035 zijn.

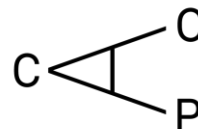
Pag. 5:

Mevrouw Meesters-Leenheer merkt naar aanleiding van punt 3 bij de zin 'De heer Vink stelt voor via de voorzitter van de werkgroep *iemand* uit te nodigen' op dat dit moet zijn 'de leden'.

Pag. 8 :

De heer Hop merkt over de op één na laatste alinea op niet te hebben gezegd 'Maar 8 duikers die heel diep gaan'. Spreker heeft gezegd dat de groep duikers die heel diep duikt een aparte toelage krijgt. Hij heeft tijdens de discussie gevraagd wat wordt bedoeld met een 'representatief deel' van de duikgemeenschap en of daarbij de groep die heel diep duikt ook is vertegenwoordigd. Spreker heeft echter geen aantallen genoemd.

Verder vraagt de heer Hop een nadere uitleg over de passage bovenaan pagina 8. Hier spreekt de heer De Kleijn over het aspect van de Arctische omstandigheden dat nog nader zal worden gezien. Spreker vraagt zich met name af wat er wordt bedoeld met de zin 'Er is één bedrag voor alle rangen in het voorstel, waardoor de lagere rangen minder belasting betalen'. De heer De Kleijn licht toe dat het gaat over de groepen in het IBM. Groep 1 betreft de officieren tot en met de hogere onderofficieren. Groep 2 is de middengroep onderofficieren. Groep 3 is bij het CZSK de matroos en de korporaal. Deze groepen dienen, aldus spreker, om de fiscale gevolgen weg te nemen. De groepen zijn in het hele IBM bij alle toelages gebruikt. De heer Schilperoort begrijpt uit hetgeen er staat dat er in het nieuwe voorstel één bedrag voor alle rangen geldt; dat heeft als effect dat iemand met een hogere rang en een hoger salaris automatisch meer belasting betaalt dan iemand met een lagere rang en salaris. Het is echter verwoord alsof dit effect een gevolg is van het invoeren van één bedrag in het nieuwe voorstel. De heren Hop en Van Woensel zijn het met deze uitleg eens.

Pag. 11:

De heer Schilperoort wijst erop dat 'DSB' dient te zijn 'BSB' (Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten KMar). Verder vindt spreker de passage waarin hij stelt 'dat de vergelijking met AT Politie in de aanbiedingsbrief een onjuiste is. Hij maakt zich zorgen dat men niet het pad op gaat voor de rest van de BSB' te cryptisch. Spreker beoogde zijn zorg uit te spreken dat de aanpassing van deze regeling er niet toe moet leiden dat ,nadat de beoogde groep is toegevoegd, er niet nog veel meer groepen komen die vinden dat ze ook onder de Regeling (vergoeding militairen DSI met AOT BSB) moeten vallen. Spreker wil duidelijk stellen dat met de aanpassing van de regeling uitsluitend deze specifieke groep, die niet met de AT van de politie is te vergelijken, wordt beoogd. Het gaat uitsluitend over de medewerkers die hetzelfde werk doen als bij de DSI. Het verslag wordt op dit punt aangepast.

Op aanwijzing van mevrouw Meesters-Leenheer in alinea 5 'RUT' gewijzigd in 'RUD'.

Pag. 12:

De heer Schilperoort merkt over #23 op dat het niet om 0,46 maar om 46 miljoen euro gaat. Dit wordt aangepast. Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat 'Van Geffen' 'Leget' dient te zijn.

Pag 14:

De heer Hop informeert of het in alinea 1 aangekondigde gesprek met de voorzitter BCO heeft plaatsgevonden. De voorzitter bevestigt dit; het gesprek is op 3 september gevoerd door de heer Legein. Het onderwerp staat ook op de actiepuntenlijst van vandaag (ap 15).

Actiepuntenlijst behorend bij de vergadering van 12 maart 2019

De voorzitter stelt voor om een aantal onderwerpen voortaan te groeperen op de actiepuntenlijst. Dit voorkomt dubbelingen die in de loop van de tijd ontstaan. Mevrouw Meesters-Leenheer geeft een toelichting op de actiepunten.

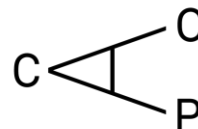
Actiepunt 1. Nummerplaten Duitsland

De actie was dat een structurele oplossing wordt vervat in een op 30 oktober 2018 toegezegde brief. Mevrouw Meesters-Leenheer deelt mee dat op 15 maart 2019 deze brief is verzonden (AFR 19.00138). Het onderwerp DFG-kentekens staat genoteerd voor de WG AFR van 15 oktober 2019. De heer Schilperoort heeft in de brief gelezen dat Nederland een verzoek wil doen voor de reguliere Duitse kentekenplaten met beginletters. Spreker informeert of daarmee al enige vordering is gemaakt. Mevrouw Meesters-Leenheer antwoordt dat de heer Vink dossierhouder is en contact heeft gehad met de DCIOD. Volgende week is er een gesprek over dit onderwerp. Volgens de heer Van Hulsen is het actiepunt al afgedaan want het hield in dat er een brief zou worden aangeleverd en dat is gebeurd. Er is toegezegd dat de brief zal worden besproken. Dit volstaat voor afdoening. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 2. Rechtspositie DSI

De voorzitter zou zo spoedig mogelijk een TW plannen. Mevrouw Meesters-Leenheer heeft uit een informeel overleg tussen partijen op 13 september jl. begrepen dat er geen nieuwe TW-en worden ingesteld en de lijst in 2020 opnieuw zal worden gezien. De voorzitter bevestigt deze afspraak. Volgens de heer Van Hulsen ligt dit genuanceerder. Spreker herkent de afspraak dat er voor 2019 geen nieuwe TW-en meer zouden worden ingesteld. De vrijblijvendheid over 2020 betreurt spreker echter. De aan de orde zijnde problematiek is er een die regelmatig en in verschillende vormen op verschillende plekken bij Defensie voorkomt; namelijk overal waar mensen van de ene categorie samenwerken met mensen van de andere categorie, bijvoorbeeld de luchtverkeersleiding ROC en DSI. Er is sprake van een serieus probleem en spreker wil benadrukken dat dit onderwerp in 2020 met prioriteit moet worden opgepakt.

De heer Van Woensel vraagt aan de heer Van Hulsen om concreet aan te geven op welk deel van het probleem hij doelt want dit onderwerp staat ook op de agenda. De discussie die vorige keer door één van de centrales is aangegeven of het als inzet continu moet worden gezien met daaraan gekoppeld het aspect van het invorderen. De vorige vergadering in de WG AP of de WG AFR is de afspraak gemaakt waarbij akkoord zou worden gegaan om de regeling gelijk te trekken voor de medewerkers. Spreker vraagt zich daarom af of er nog wel punten zijn die in een TW moeten worden besproken.

En als het onderwerp nog in een TW moet worden besproken dat betwijfelt de heer Van Woensel of dit onderwerp, gezien het grote aantal dossiers waarvan de nodige al prioriteit hebben, ook prioriteit moet krijgen. De heer Van Hulsen licht zijn standpunt nader toe. Terecht wijst de heer Van Woensel volgens spreker er op dat er sprake is van meerdere problematieken. Het punt dat op de AFR-agenda staat gaat over het brengen van een bepaalde categorie onder de regeling; hier is als enig punt nog overgebleven hoe het met de ATW zit. Als dat ook is afgehandeld is volgens spreker dit agendapunt afgehandeld. Wat er dan nog resteert is dat er in de rechtspositionele aanspraken van de verschillende groepen die samenwerken grote verschillen zitten; hier moet naar gekeken worden. De heer Van Woensel vindt dat in dat geval de beschrijving van de rechtspositie DSI niet meer klopt. Spreker wijst erop dat bij vrijwel alle OPCO's zich vergelijkbare situaties voordoen.

De heer Van Hulsen is het hiermee op zich eens maar wijst erop dat het actiepunt voortkomt uit de constatering dat de verschillen in rechtspositie bij DSI spanningen opleverde. Spreker ontkent ook niet dat dit ook elders speelt. Als de inhoud van het actiepunt wordt dat er sowieso zal worden gekeken naar vergelijkbare samenwerkingsverbanden leiden tot conflicten over de rechtspositie dan steunt spreker dit punt. Spreker wijst erop dat dit punt wel is voortgekomen uit de BSB-problematiek. De heer Schilperoord is het hiermee eens; de BSB-problematiek is echter afgehandeld; er is een nieuwe AV-akkoord. Met het oog op het nieuw in te richten loongebouw, waarin ook de systematiek van de toelagen wordt meegenomen. Dit betreft deels ook de problematiek van dit actiepunt die dan in het kader van het totaalpakket mee zal worden genomen. De heer De Kleijn vraagt zich af of de DSI-problematiek in het TW sourcing, dat ook over samenwerking gaat, kan worden meegenomen. De voorzitter wijst erop dat dat een andere soort van samenwerking betreft. Volgens de heer Van Woensel zijn de zaken voor DSI al gelijk getrokken en is de kwestie derhalve opgelost.

De heer Hop brengt naar voren dat er, naast de financiële aspecten, ook andere problemen spelen, zoals het inregelen van de medezeggenschap die bij Defensie geheel anders is dan bij de Politie. Spreker vindt dat de rechtspositie DSI in een ruimer verband moet worden gezien en onder welke voorwaarden de militairen, die bij de DSI tewerk zijn gesteld, gaan vallen. De heer Van Hulsen is het hiermee op zich eens maar spreker vraagt zich af of de problematiek van DSI geïsoleerd en over de volle breedte moet worden besproken. Het is ook mogelijk om het financiële element uit de problematiek te halen en in de bezoldigingsdiscussie mee te nemen. De andere elementen zouden dan elders kunnen worden behandeld. Spreker schat in dat het oplossen van de financiële kant tot de grootste tevredenheid zal leiden.

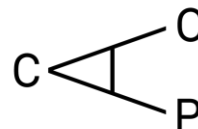
De voorzitter wijst erop dat het onderhavige actiepunt is dat de voorzitter zo spoedig mogelijk een TW zou plannen. Volgens spreekster is men het erover eens dat dit nu geen prioriteit heeft. Zodra er richting 2020 wel sprake is van prioriteit dan zal het TW een bredere opdracht dienen te krijgen dan alleen de situatie bij DSI. Spreekster stelt voor dat tegen die tijd er een instellingsbeschikking in bredere zin dan alleen voor DSI wordt opgesteld. Voorts kan de heer Suwout bij de behandeling van het loongebouw het deel over de toelagen meenemen. De heer Suwout bevestigt dit en plaatst het onderwerp onder de noemer deconflictering van rechtspositionele aanspraken bij samenwerkingsverbanden. De voorzitter merkt op dat de naam van het TW dan moet zijn hetgeen door de heer Suwout wordt bevestigd; het onderwerp kan op de lijst TW'n worden geplaatst. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 3: Wijziging AMAR/BARD i.v.m. wijziging ATW

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat ook dit punt zou worden geagendeerd voor een TW. Het onderwerp stond ook op het overzicht dat begin 2019 is gemaakt onder AFR/19.00092. Aangezien voor 2019 geen TW meer wordt ingesteld en de lijst voor de TW'n s in 2020 opnieuw wordt gezien kan dit punt worden afgevoerd. De heer Van Hulsen is het hiermee eens met de kanttekening dat het oude TW niet is opgeheven. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 4: Werkkostenregeling (WKR)

Mevrouw Meesters-Leenheer deelt over de vraag over de naheffing mee dat deze op 12 maart 2019 door de WG AFR bij de behandeling van agendapunt 9 aan de orde is geweest. In het verslag van de vergadering staat dat van naheffing geen sprake is. De actie is uitgevoerd en het punt wordt afgevoerd.

Actiepunt 5: Vergoeding dienstreizen, brug- en tolgelden

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat op 6 maart 2018 een brief door Defensie is toegezegd die uiteindelijk op 30 oktober 2018 is behandeld. Op die vergadering is bij agendapunt 3 een schriftelijke reactie toegezegd op het punt fiscale betaalbaarheid. Deze brief is op 5 februari 2019 verzonden met nr. AFR/19.00053. Tevens staat het onderwerp geagendeerd voor 15 oktober aanstaande. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 6: Gew. regelgeving rond de huurplafond- problematiek

Mevrouw Meesters-Leenheer wijst erop dat dit punt met twee acties op de lijst staat. Beide acties stammen uit 2018. In maart 2018 heeft de voorzitter aangegeven een brief over het onderwerp te zullen sturen ter bespreking in de WG AFR van 3 april 2018; deze is echter niet doorgeslagen. De brief is verstuurd op 3 april 2018 met nr. AFR/18.00246 waarbij is voorgesteld om deze onderling te bespreken op 8 mei 2018; daarmee is dit deel van het actiepunt afgedaan. Als tweede actiepunt van 30 oktober 2018 is aangegeven dat de voorzitter verwijst naar het mondeling overleg over het TW Buitenland dat op die middag was gepland en waar concrete afspraken konden worden gemaakt. Spreekster geeft aan dat hier geen verdere actie uit kan volgen. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 7: VVHO i.r.t. de noodhulp in de CARIB

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat de afgesproken actie was om dit onderwerp zo spoedig mogelijk in een TW in te plannen ter bespreking van de interpretatie. Het agendapunt vergoeding inzet militairen naar de orkaan passage speelt al sinds 2017. Zoals te zien in de eerste kolom is het onderwerp ook geagendeerd geweest op de WG AFR van 12 maart 2019; er is toen geen overeenstemming bereikt. Er is afgesproken dat Defensie een brief opstelt die rechtsreeks naar het SOD gaat en is na de WG AFR vandaag geagendeerd. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 8: Invoering roostermanagementtool

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat dit onderwerp zou worden geagendeerd voor een TW. Zoals al bij eerder actiepunten is besproken worden er in 2019 geen nieuwe TW'n meer ingesteld en kan het op de lijst voor 2020 worden gezet. Wat spreekster betreft kan dit actiepunt worden afgevoerd. De voorzitter wijst erop dat dit punt nog niet op de lijst TW'n voor 2020 staat, dit zal worden nagegaan. De heer Hop vraagt of dit betekent dat de roostermanagementtool niet wordt ingevoerd waarop de heer Bliek aangeeft dat er al een roostermanagementtool is maar dat deze niet helemaal voldoet. Men is ermee bezig om deze tool te verbeteren. De voorzitter vraagt of dit in de setting van een TW dient te gebeuren. De heer Van Hulsen brengt in herinnering dat in de WG AFR eerder is gesproken over middelen om roosters te maken en te bezien of er geen overschrijdingen zijn met daaraan gekoppeld een eventuele financiële vergoeding. Over hetgeen voorlag is besloten om een pilot op te starten, maar volgens spreker is hiervan niet bezien wat de resultaten waren. Ondertussen is Defensie voortgegaan met de pilot waarbij is gestart met het uitrollen van de roostermanagementtool over andere eenheden. Zoals de heer Bliek al aangaf voldoet de tool nog niet op alle punten. De heer Van Hulsen vraagt zich af of voor dit onderwerp een TW moet worden opgestart. Spreker wijst erop dat het onderwerp een relatie heeft met ander agendapunt te weten de discussie over ATW, BARD en AMAR; dit onderwerp is doorgeschoven (WG AP). Het onderwerp zou wat hem betreft, geclusterd met deze discussie, elders verder kunnen worden behandeld. Het onderwerp zou volgens de voorzitter kunnen worden toegevoegd aan het TW 2020. Voorts vraagt spreekster zich af of de evaluatie van de pilot moet worden geregeld. De heer Schilperoort vindt dat, als het TW wordt opgestart, er een evaluatie voorhanden is. De voorzitter stelt voor bij de heer Vink na te vragen of er informatie voorhanden is die in een TW ter evaluatie kan worden benut. Het actiepunt wordt gewijzigd in "Evaluatie RMT".

Pm

Actiepunt 9: Aanpassing regeling VVHO

Mevrouw Meesters-Leenheer licht toe dat dit dossier speelt sedert 2016. De HDP heeft een brief met voorstel geschreven (AFR 16.00597) waarop door de CCOOP en de VBM is gereageerd met de brieven AFR 16.00637 resp. 16.00639. Vervolgens is het voorstel door de HDP ingetrokken met brief AFR 18.00162. De VBM heeft toen met brief AFR 18.00213 de werkgever erop gewezen dat daarmee de zaak nog niet is afgedaan omdat er meer issues aan de orde waren gesteld. Op 12 maart 2019 bleek dat er onduidelijkheid bestond over de verdere afhandeling en is verzocht het onderwerp opnieuw te agenderen. Het onderwerp is geagendeerd voor 15 oktober 2019, het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 10: Evaluatie I-bundel

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat dit een langlopend dossier betreft. In november 2018 is de WG AFR niet doorgedaan en het onderwerp stond evenmin op de agenda van 12 maart 2019. Het onderwerp is geagendeerd voor de WG AFR van 15 oktober 2019 en het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 11: Besluitvorming HDE en MC i.r.t. uitvoering DCHR

Het actiepunt is dat de CCOOP voorbeelden zal aanreiken waaruit blijkt dat DC HR besluiten achteraf corrigeert of niet uitvoert. Mevrouw Meesters-Leenheer verwijst naar het verslag van 12 maart 2019; bij het doornemen van de actiepuntenlijst heeft de heer Hop toegezegd om niet herleidbare voorbeelden te zullen aanleveren. Daarbij gaf hij aan dat dit niet eenvoudig zou zijn. Er is tot op heden echter nog geen informatie door Defensie ontvangen. De heer Hop geeft aan dat dit klopt. Spreker heeft ook aangegeven dat de problematiek in de sfeer van de ATW ligt en dat is wel herleidbare informatie. Gelet hierop wordt het actiepunt afgevoerd.

Actiepunt 12: Financiële vergoeding inzet militairen na passage orkanen in het Caribisch gebied

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat dit onderwerp is besproken in de WG AFR van 10 oktober 2018. Toen is afgesproken een knip te maken tussen de afgelopen en de toekomstige situaties en laatstgenoemde categorie te behandelen in het TW Buitenland. Het onderwerp is op verzoek van de heer Van Hulsen opnieuw geagendeerd en op 12 maart 2019 behandeld waarbij door de centrales naar voren is gebracht het niet eens te zijn met de argumentatie in de brief AFR/19.00035. Daarop heeft de voorzitter een nadere brief toegezegd die rechtsreeks naar het SOD gaat. Het onderwerp is geagendeerd voor het SOD dat aansluitend aan deze vergadering plaatsvindt. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 13: Nota Extra kosten buitenland VS

Mevrouw Meesters-Leenheer licht de stand van zaken toe. In het TW wordt uitgezocht of er nog meer locaties zijn met exorbitante kosten; deze zullen op dezelfde wijze worden gecompenseerd. De status is dat het bij het TW Buitenland in behandeling is. Ten gevolge daarvan is een nieuwe nota opgesteld over de gebieden Turkije en VK die voor vanmiddag in de WG AFR is geagendeerd. De bijbehorende brief is nr. AFR/19.00405 waarop is gepiept door de CCOOP met briefnr. AFR/19.00407. Het breder kijken dan enkel de VS is daarmee opgepakt. Het actiepunt wordt afgevoerd.

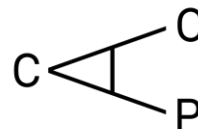
Actiepunt 14: Bijstelling van toelage buitenland over 2de helft 2017 voor gehuwde binnenslaper/boordplaatser

Dit onderwerp is opnieuw geagendeerd voor de WG AFR van 15 oktober 2019. Het agendapunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 15: BCO Buitenland

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat dit actiepunt is opgevoerd in verband met onvrede over de houding van de voorzitter BCO en wegens verschil van inzicht over welke cases aan de BCO konden worden aangeboden. Vervolgens is afgesproken de afspraken met de nieuwe voorzitter BCO te resetten. Op 12 maart 2019 is dit punt ook besproken en is door de voorzitter voorgesteld om samen met de heren Kropf en Mulder en de voorzitter BCO in gesprek te gaan. De kwestie is ook aangekaart tijdens het SOD van 30 juli 2019. Ondertussen heeft de commandant DPOD de heer Legein per mail van 26 juli 2019 de betrokkenen uitgenodigd. De voorzitter wijst erop dat het gesprek inmiddels heeft plaatsgevonden. Het actiepunt zou derhalve kunnen worden afgevoerd. De heer Van Hulsen is van mening dat dit punt verder gaat dan het houden van het gesprek; spreker wil terugkoppeling over de uitkomst van het gesprek. De heer Van Woensel vraagt of de heer Van Hulsen bedoelt dat de inhoudelijke oplossing nog in de WG AFR moet worden geformaliseerd. De heer Van Hulsen repliceert dat wat hem betreft het onderwerp niet opnieuw te worden behandeld, spreker zou graag een schriftelijke terugkoppeling van de uitkomst van het gesprek willen zien. De voorzitter meent dat de heer Legein een verslag van het gesprek heeft opgesteld. Wellicht kan dit worden achterhaald en kan er dan na de WG AFR terugkoppeling in het SOD worden gegeven ter afronding van dit onderwerp. De heer Schilperoort is het met de heer Van Hulsen eens en vindt dat er een bericht van Defensie moet komen Defensie waarin wordt aangegeven welke aanpassingen en veranderingen zijn doorgevoerd waardoor de BCO Buitenland weer kan functioneren. Het actiepunt wordt aangepast: de werkgever geeft een terugkoppeling over het gesprek.

Pm

Actiepunt 18: Wijzigingsvoorstel Regeling Dienstreizen inzake buitenlandse dienstreizen

Mevrouw Meesters-Leenheer wijst erop dat dit onderwerp ook bij actiepunt 25 aan de orde is. Bij actiepunt 18 staat meenemen dat 72 uur in de bedrijfsvoering DIDO is meegenomen, maar nog niet in regelgeving is vastgelegd. De werkgever komt met een voorstel dat in de bedrijfsvoering al wordt toegepast. Als probleem is vastgesteld dat deze gang van zaken qua volgorde in feite verkeerd is en als er problemen ontstaan de regelgeving moet worden toegepast. In dat geval kan de 72 uur niet worden meegenomen. De voorzitter zou dit punt mee terugnemen. Behalve de WG AFR op dit punt te attenderen ziet spreekster geen aanknopingspunten om hier verdere actie aan te verbinden. De werkgever heeft er notie van genomen en het onderwerp komt bij actiepunt 25 met het nieuwe wijzigingsvoorstel terug. De heer De Kleijn merkt op dat actueel is dat dit uit de systemen is gehaald. De heer Van Woensele is in dat geval tevreden met de ontstane situatie. Volgens de heer Hop speelt het probleem dat het personeel wel aan de 72 uur wordt gehouden; dit komt uit de Rijksregeling en is formeel nooit met de WG AFR afgestemd. De heer De Kleijn en de voorzitter stellen hierop dat dat nu gaat stoppen. De 72-uur is niet meer heilig hetgeen betekent dat de beslissingsbevoegde beslist of een dienstreisaanvraag akkoord is. Als daar een deel privéverblijf inzit dan wordt door hem beslist of de duur van dat privéverblijf akkoord is. Men zit niet meer aan een afwijzing van het systeem vast als het meer dan 72 uur is omdat deze limiet uit DIDO wordt gehaald. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 19: Regeling vergoedingen militairen DSI met AOT BSB

Het punt staat, aldus mevrouw Meesters-Leenheer, sinds 30 oktober 2018 zonder toelichting op de lijst en het was op 12 maart 2019 geagendeerd. Daarin is door de WG AFR aangegeven in te stemmen met de regeling zoals beschreven in brief AFR/18.00574, mits het ATW-aspect naar het SOD zou gaan. Op 9 april 2019 is met brief AFR/19.00204 de Ministeriële regeling aangeboden en het onderwerp is voor het SOD van vanmiddag geagendeerd. Op 17 september 2019 is nog een reactie van de CCOOP ontvangen met nr. AFR/19.00492 waaruit volgt dat deze centrale van oordeel is dat het voorstel niet in lijn is met hetgeen op 12 maart 2019 is besproken. Tevens zijn opmerkingen over de toelichting gemaakt en is verzocht om het onderwerp te agenderen voor de WG AFR. Gelet op de al volle agenda van 15 oktober wordt dit waarschijnlijk 3 december. Het onderwerp komt derhalve waarschijnlijk terug op de agenda van de WG AFR. In feite wordt het dossier opgeknipt in een AFR-deel en een SOD-deel. De voorzitter informeert of de piepbrief inhoudelijk argumenten bevat hetgeen volgens mevrouw Meesters-Leenheer niet het geval is. De heer Hop antwoordt dat de brief zodra het onderwerp in de vergadering komt zal worden toegelicht. Een van de argumenten is dat de ingangsdatum met terugwerkende kracht op 1 april is bepaald, dit is volgens spreker niet afgesproken; de CCOOP heeft een heel ander idee hierover. Het actiepunt wordt gehandhaafd voor het aspect regeling.

Actiepunt 20: Wijzigingsvoorstel bezichtigingsreis Caribisch gebied

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat dit punt is besproken bij agendapunt 6 van de WG AFR van 12 maart 2019. Op 24 april 2019 is de voorgestelde wijziging van de Ministeriële Regeling met brief AFR/19.00234 aangeboden aan de WG AFR. De pieptermijn hierop is verstreken en het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 22: Aanpassing toelage buitenland

Voor de anderen landen moet, aldus mevrouw Meesters-Leenheer, aan het einde van het jaar worden gezien welke koersschommelingen er zijn geweest. Spreekster geeft aan dat dit onderwerp in het TW Buitenland is opgepakt. Spreekster wijst erop dat de actiepunten 13 en 14 met dit onderwerp samenhangen en stelt voor om in de toekomst samenhangende onderwerpen te bundelen in één actiepunt. Dit is akkoord. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 23: Bijstelling toelage buitenland

Mevrouw Meesters-Leenheer betreft dit actiepunt specifiek de compensatie voor gehuwde binnenslapers. Er is hierover onderzoek gedaan, ook in het TW, en de specifieke regeling voor deze categorie is gestopt. Vervolgens is de regeling toelage voor de VS in werking getreden voor alle categorieën. Voor Turkije en het VK ligt voor vandaag een nieuw voorstel ter behandeling voor dat voor alle categorieën geldt. Conclusie is dat thans in alle gevallen breder wordt gekeken dan alleen de gehuwde binnenslaper. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 24: Briefnummers bij acties te vermelden (i.v.m. terugzoeken)

Dit betreft een verzoek. Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan de briefnummers zijn opgenomen in de actiepuntenlijst. Voorts is verzocht om de actiepuntenlijst vooraf aan te bieden en digitaal af te stemmen en spreekster stelt voor dit vanaf de volgende vergadering in te voeren. Zij zal dan de actiepuntenlijst digitaal aanbieden zodat de leden voorafgaand aan de vergadering al kunnen vaststellen of zij opmerkingen hebben. Deze kunnen dan in de vergadering worden gemaakt en het is dan niet nodig de hele lijst elke keer door te nemen.

De heer Van Hulsen merkt op dat hij hiermee voorlopig akkoord gaat omdat er veel werk ligt en achterstanden moeten worden weggewerkt. Zodra de lijst weer een normale omvang heeft dient deze, zoals al jaren usance is, te worden behandeld in de werkgroep. Aldus wordt afgesproken; het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 25: Wijzigingsvoorstel Regeling Dienstreizen inzake buitenlandse dienstreizen

Dit onderwerp staat geagendeerd voor 15 oktober 2019 en wordt afgevoerd.

Actiepunt 26: Regeling vergoeding militairen DSI met AOT BSB

Dit punt gaat specifiek over het ATW-aspect en staat voor vandaag geagendeerd. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 27: Algemene presentatie WKR

De toegezegde presentatie is met brief AFR/19.00202 aan de leden toegezonden. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 28: Algemene presentatie WKR Defensie

Het gaat hier om de verdiepende presentatie die op 11 juni 2019 ingepland was maar is uitgesteld omdat het overleg stil lag. Gelet op de wensen van de zijde van de centrales wordt het actiepunt gewijzigd in het verzorgen van een verdiepende presentatie. Aangezien de presentatie nog niet opnieuw is gepland wordt het actiepunt aangehouden.

Voorraadagenda:

Op de voorraadagenda staat het punt “legeringsnormen en burgerregeling huisvesting (AFR 30-10-2018 #2). Bij de afronding van Regeling huisvesting en voeding militairen 2017 is overeengekomen dat hierover nog afspraken worden gemaakt”. De heer Schilperoort wijst erop dat deze onderwerpen als één punt zijn benoemd terwijl het twee verschillende onderwerpen zijn. De burgerregeling huisvesting zou worden geagendeerd voor de WG AFR, de afspraak daarbij was dat er naast een militaire regeling een burgerregeling komt. Daarnaast zou er apart overleg worden gevoerd over legeringsnormen. Op verzoek van spreker worden deze punten uit elkaar gehaald en separaat behandeld. Spreker spreekt uit dat hij bij voorkeur eerst de legeringsnormen wil bespreken.

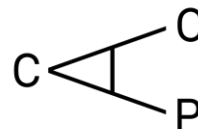
Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat zij, naast de legeringsnormen die nu als enig punt op de agenda staan, van de heer Vink ook informatie heeft ontvangen waaruit naar voren komt dat bij de afronding van de regeling huisvesting en voeding militairen 2018 is overeengekomen dat hierover nog afspraken worden gemaakt, dat er een conceptregeling moet worden afgerond en daarna aangeboden aan de WG AFR. Daarbij heeft de heer Vink verwezen naar de afspraak onderhandelingsresultaat AV 2018-2020. De heer Van Hulsen merkt op dat dit inderdaad over de burgers gaat.

Er wordt afgesproken beide punten separaat op de voorraadagenda te plaatsen.

*** PAUZE ***

Agendapunt 3: Aanpassing systematiek duiktoelage (AFR18.00411, AFR18.00697 + bijl., AFR/19.00464 + 2 bijlagen).

De voorzitter heropent de vergadering. De systematiek van de duiktoelage is ook aan de orde geweest bij de vorige vergadering. Op basis van de opmerkingen die toen zijn gemaakt is bij brief van 2 september 2019 een aangepast voorstel voor de herziening van de duiktoelage opgesteld. De heer De Kleijn geeft, desgevraagd door de voorzitter, hierop een toelichting. Het voorstel is gebaseerd op hetgeen tijdens het vorige overleg naar voren is gebracht en op een

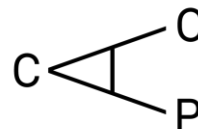

tweetal bijeenkomsten met een vertegenwoordiging van de duikgemeenschap naar voren is gekomen. Met de vertegenwoordiging vanuit de duikgemeenschap wordt bedoeld op alle specialisaties binnen Defensie die zich met duiken bezig houden. Alle OPCO's waren bij deze sessies vertegenwoordigd. Spreker wijst erop dat er, zoals ook in de brief is aangegeven, Defensiebreed wordt gewerkt aan een norm "oefenen en inzet werken onder overdruk". Deze norm, waarmee de inzet van het duiken ten aanzien van het aantal duikminuten wordt gemaximeerd, moet nog worden ingesteld. Er wordt ook bepaald hoeveel minuten de duiker moet besteden aan zelfredzaamheid.

De heer Schilperoort stelt vast met het gewijzigde voorstel tegemoet is gekomen aan een aantal kritiekpunten die door de centrales waren ingebracht. Toch zijn er nog punten van kritiek over. Het gaat in beginsel over een toelage die van een gevarentoeslag wordt omgezet in een vaste toelage die gebaseerd is op certificering. Daarbij merkt spreker op blij te zijn dat er een norm is opgenomen voor het maximaal aantal duikminuten, maar deze norm is niet bijgevoegd. Dat maakt het, aldus spreker, lastig om het voorstel te aanvaarden en het kan niet zo zijn dat men later wel te horen krijgt welke norm zal worden gehanteerd. De norm dient toegevoegd te worden alvorens de regeling kan worden geaccordeerd. Over de mogelijkheid om norm te overschrijden, hetgeen alleen is toegestaan met schriftelijke toestemming van een hogere commandant, merkt de heer Schilperoort op dat dit zijns inziens aansluit op hetgeen is besproken over de bezwarende werkzaamheden voor burgerpersoneel. Daarbij is afgesproken dat, naast de toestemming van de leidinggevende, ook het advies van een Arboarts vereist is om te bepalen of de betrokken duiker de extra minuten wel mag maken. Dit zou spreker ook willen zien bij de militaire duikers. Volgens hem heeft het duiken, zeker bij hoge druk, een grote impact op het lichaam. Het is bekend dat bij bepaalde beroepen, zoals onderwaterlassers, men niet zo oud wordt. Tot slot stelt spreker over de omzetting naar een vaste toelage vast dat de duikers op basis van hun certificering maandelijks een vast bedrag gaan ontvangen. Als men dan na vijf jaar stopt en naar een functie gaat zonder deze toelage, dan leidt dat tot een forse terugval in inkomen. Spreker stelt daarom voor om, analoog aan de regelingen bij andere vaste toelages zoals de TOD, een afbouwtoelage aan de regeling toe te voegen.

De heer Van Hulsen is nog niet overtuigd van de noodzaak om tot een nieuwe regeling te komen. Spreker heeft in de vorige vergadering al aangegeven dat voor hem niet duidelijk is op grond van welk achterliggend probleem de systematiek moet worden gewijzigd. Hij heeft erop gewezen dat het bij de duikersproblematiek gaat om gedrag, cultuur en mentaliteit. Er is toen toegezegd dat hier op in zou worden gegaan maar dit ziet spreker niet terug in het voorstel. Er is natuurlijk een duikongeval geweest waarbij van alles fout is gegaan, maar dit zou volgens hem ook zijn gebeurd als de nieuwe systematiek er al zou zijn geweest. Verder mist spreker wat de gesprekken met de duikgemeenschap in concreto hebben opgeleverd waardoor niet bekend is wat de brede, representatieve reacties waren. Ook is gesproken over de inkomensverschillen die ontstaan. Hierop is gereageerd met de stelling dat gemiddeld genomen over een loopbaan de duikgroep er nog steeds op vooruit gaat. De heer Van Hulsen geeft aan dat dat zo moge zijn, maar er wordt daarbij wel uitgegaan van iemand die nog jong is. De duiker haalt dan aan de voorkant wat meer binnen om vervolgens aan de achterkant minder te verdienen. Spreker acht de gegeven reactie niet adequaat waarbij hij erop wijst dat door een bepaalde groep duikers met het bestaande systeem redelijk veel inkomen wordt gegenereerd terwijl ze met het nieuwe systeem minder zullen verdienen en dat niet kunnen compenseren met wat in het verleden is gebeurd. Daarnaast ziet spreker nu geen enkele normering waardoor hij niet kan bepalen of deze een bijdrage zal leveren aan het veiligheidsaspect. Bovendien is wel geregeld dat het bevoegd gezag de norm zal kunnen overschrijden en kan dat afkopen met 50% extra. Dit vindt spreker wel erg gemakkelijk gezegd en bovendien vraagt hij zich af wie uiteindelijk bepaalt wanneer en in welke mate de norm mag worden overschreden. Daarbij rijst de vraag wat mensen op een verantwoorde manier kunnen opdragen.

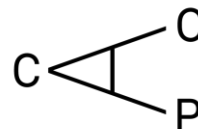
De heer Hop sluit zich aan bij hetgeen de heren Schilperoort en Van Hulsen naar voren hebben gebracht. Spreker heeft er wel moeite mee dat al is besloten om Defensiebreed een norm in te stellen die de inzet van duikers maximaliseert op een aantal minuten. Spreker vraagt of dat is gebeurd om de huidige toelage, die per minuut wordt vastgesteld, naar beneden bij te stellen zodat dit beter past bij het voorstel voor de gewijzigde regeling en de verschillen niet te groot worden. Verder is spreker van oordeel dat als er een norm is vastgesteld van overschrijding daarvan geen sprake kan zijn. In de brief van Defensie staat voorts dat de intentie bestaat om de toelage pensioengevend te maken. Spreker vraagt of dit daadwerkelijk het voornemen is hetgeen wordt bevestigd van de zijde van Defensie. De heer Hop wijst verder op punt 5 van de brief waarin is aangegeven dat de toelage met 50% wordt verminderd indien de duiker niet is geplaatst bij een duikeenheid. Hij vraagt zich af wat wordt bedoeld met een duikeenheid, er wordt immers ook gedoken in nevenfuncties bij eenheden die niet specifiek als duikeenheid zijn aangemerkt.

De heer Van Woensel heeft ook een aantal opmerkingen. Gezien de vorige discussie ziet spreker dat een aantal zaken daaruit beslist zijn meegenomen door de werkgever en het is een goede zaak dat dit is teruggekoppeld met de duikgemeenschap. Wat spreker echter mist is dat hij heeft aangegeven het niet terecht te vinden dat nu alle activiteiten onder één noemer worden gebracht waarbij het onderscheid tussen duiken onder wel en niet-Arctische omstandigheden komt te vervallen. Spreker is van mening dat het een enorm verschil maakt of er wel of niet onder deze omstandigheden wordt gedoken. Dit verschil zou volgens hem prima in de nieuwe systematiek kunnen worden ingepast, bijvoorbeeld door het bedrag te verhogen. Verder is aangegeven dat bij degenen die niet op een duikersfunctie zitten, maar die wel duiken, de toelage wordt gehalveerd. De heer Van Woensel vraagt zich af op wie hiermee wordt bedoeld en of dit bijvoorbeeld ook duidt op iemand die vanuit zijn opleiding een GVA duiken doet. Deze duikers zijn niet gecertificeerd en er wordt overgestapt naar een systeem dat uitgaat van de certificering of de bekwaamheid. Spreker kan zich voorstellen dat er situaties zijn waarbij iemand niet is gecertificeerd maar wel duikt of gecertificeerd is maar niet op een duikersfunctie zitten en wel de toelage krijgt. Het is voor hem niet duidelijk op welke medewerkers daarbij wordt bedoeld. Voorts worden er een aantal opmerkingen gemaakt over de spreidingen van de toelage in de oude en in de nieuwe systematiek. Spreker heeft wel een beeld bij het hernieuwde nieuw inzicht over de spreiding van de toelages in de huidige systematiek en wat de vergoedingen worden in de nieuwe systematiek. Er is aangegeven dat er nogmaals naar de situatie is gekeken en dat nog meer mensen dan verwacht ruim onder het gemiddelde zitten. Verder wordt verwacht dat het merendeel erop vooruitgaat. Spreker vindt het wat kort door de bocht om op basis van hetgeen nu voorhanden is een besluit te nemen. Hij kijkt eerst naar de regeling als zodanig en in hoeverre die uitlegbaar is maar er dient in beginsel ook een overgangsbeleid te worden ingesteld als daar aanleiding voor is. Om de juiste afwegingen te kunnen maken over het verschil tussen de huidige en de nieuwe systematiek ontbreekt naar zijn mening de juiste informatie zoals cijfers en aantallen. Het gaat volgens spreker verder maar om een beperkte groep mensen en hij verzoekt om meer inzicht te verkrijgen. Dit om ervoor te zorgen dat er geen medewerkers zodanig in inkomen terugvallen dat dit tot problemen leidt.

Ter zake van de overschrijding van de normering vindt de heer Van Woensel dat dit in principe niet gewenst is. Indien dit echter op incidentele basis toch gebeurt dan zou spreker het onterecht vinden als daar niets tegenover staat, zoals in het verleden bij andere situaties waarbij een norm niet mocht worden overschreden en dit toch gebeurde. Er zullen altijd incidentele situaties voorkomen waarbij de normen toch worden overschreden en daarom vindt spreker het goed dat daar wel een verhoging van de toelage tegenover staat. Met betrekking tot de door de heer Schilperoort voorgestelde inschakeling van een bedrijfsarts merkt spreker op dat hij zich afvraagt hoeveel artsen er beschikbaar zijn. Het inschakelen van een arts ziet spreker als het verleggen van de verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag naar de arts. Spreker voorziet dat het op deze wijze verleggen van de verantwoordelijkheid een knelpunt zal opleveren gelet op de capaciteit aan bedrijfsartsen waarover Defensie beschikt. De verantwoordelijkheid voor de overschrijding ligt zijns inziens primair bij de commandant en als die vindt dat hij die verantwoordelijkheid niet kan nemen dan kan hij altijd nog de bedrijfsarts inschakelen. Als de inzet van de arts in de regelgeving wordt opgenomen dan ontstaan er volgens spreker echter situaties waarbij de overschrijding niet mogelijk is omdat er geen arts beschikbaar is en dat acht hij ongewenst.

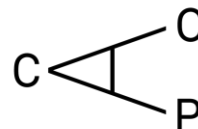
Pm De heer De Kleijn geeft een reactie op de vragen en opmerkingen die naar voren zijn gebracht. De norm die geldt voor oefenen en inzet werken onder overdruk zal na deze week aan de leden worden aangeboden. Het is niet de bedoeling om de norm in de regeling op te nemen omdat deze op zichzelf staat en zij zal deze week Defensiebreed worden vastgesteld. Bij het CZSK werd een dergelijke norm overigens al gehanteerd en deze is nu uitgebreid met normen voor de andere duikende krijgsmachtsdelen, in lijn met de CZSK-norm. De heer Van Hulsen informeert of de norm onderscheid maakt tussen de verschillende categorieën duiken. Spreker kan zich voorstellen dat bijvoorbeeld duiken onder de 60 meter een andere normering kent dan duiken boven de 5 meter, en dat komt ook terug in de beloning. De heer De Kleijn licht toe dat in de norm niet specifiek gebruik is gemaakt van de zes categorieën uit het voorstel, maar er zijn wel verschillende categorieën. Zo kende het CZSK bijvoorbeeld het onderscheid tussen een duiker en een kikvorsman. In de norm staat hoeveel minuten men onder water mag blijven en op welke diepte dat maximaal mag. Een kikvorsman mag bijvoorbeeld niet dieper dan 30 meter. Dit komt bij alle specialisaties waarbij wordt gedoken bij Defensie terug in de normering. De heer De Kleijn zal met alle duikcoördinatoren hierover spreken. De Defensiebrede norm dient, aldus spreker, te worden uitgegeven door het hoofd van de duik- en demonteerschool. Spreker hoopt dat op dit onderwerp deze week stappen zullen worden gemaakt en dan de norm aan de leden toe te kunnen zenden.

De heer Hop vraagt of de CZSK-norm zal worden ingevoerd waarop de heer De Kleijn antwoordt dat deze norm zal worden uitgebreid door de andere duikspecialisaties van Defensie er aan toe te voegen. De heer Hop leidt hieruit af dat die onderdelen voorheen dus geen norm hadden hetgeen de heer De Kleijn bevestigt. Voorts vraagt spreker sinds wanneer het CZSK een duiknorm heeft maar dat kan de heer De Kleijn niet exact zeggen; hij vermoedt dat dat sedert een jaar is. De heer De Kleijn licht toe dat norm is ingevoerd om een maximum in te stellen voor de duur dat mensen duiken. Ook zit er een veiligheidsaspect in de norm ingebouwd want zij verplicht de duiker om gebruik te maken van alle duiksystemen waarover hij beschikt. Het is van groot belang dat de duiker tijdens zijn oefenperiodes van alle duiksystemen gebruik maakt en ook feitelijk op alle dieptes zijn duik uitvoert. Verder is van belang dat de duiker de zelfredzaamheid met de bijbehorende veiligheidsmaatregelen goed beoefent. Voor de duikers die vanuit Den Helder opereren is hiervoor een speciaal bad beschikbaar. De andere duikers van Defensie zullen dit in ander water moeten doen maar ook zij zullen met de zelfredzaamheid moeten oefenen. Dit alles staat in de norm omschreven. In de norm is ook beschreven wat er maandelijks maximaal kan worden verdoken. Het laatste punt triggert de heer Schilperoort. Hij vraagt zich af hoe zo'n norm tot stand komt. Als je een dergelijke norm gaat overschrijden zal er een advies van een Arboarts moeten liggen gelet op de effecten die het duiken op het lichaam heeft. Spreker wil weten op welke wijze de norm tot stand is gekomen en hij vraagt zich af of er wetenschappelijk onderzoek voor is verricht en of er een deskundig instituut bij is betrokken. De heer De Kleijn stelt vast dat de discussie hiermee terecht komt bij het overschrijden van de Defensie-norm. Spreker wijst erop dat er behalve deze norm er ook een duikmedische norm geldt welke nimmer mag worden overschreden. De Defensie-norm ligt daar onder en daarmee altijd onder datgene wat duikmedisch is toegestaan, waaronder het aantal minuten. De heer Schilperoort vindt dan dat ook deze norm moet worden betrokken bij de systematiek van de duiktoelage. De heer De Kleijn antwoordt dat dat mogelijk is en herhaalt dat medische overschrijdingen van de duiknormen niet aan de orde zijn. De heer Schilperoort geeft aan dat hij het voorstel om een arts te raadplegen bij overschrijdingen van de Defensiebrede norm had geopperd in verband met de medische kant van het verhaal. De uitleg over de duikmedische norm werpt voor hem een ander licht op de zaak. De heer De Kleijn vult hierop aan dat er voor dit soort zaken bij Defensie duikmedische artsen zijn die bij de duik- en demonteerschool in Den Helder zijn geplaatst. Alle duikers van Defensie worden door deze artsen regelmatig gekeurd. Spreker wijst erop dat er bij Defensie wel zodanige situaties kunnen ontstaan dat Defensie-norm moet worden overschreden. Daar zullen dan wel heel goede redenen voor moeten zijn waarbij de verantwoordelijkheid bij de commandant van de eenheid ligt. Financieel gezien is de consequentie voor Defensie dat er middels een verhoging van de toelage extra kosten worden gemaakt. Vanzelfsprekend heeft de heer De Kleijn begrip voor de zorg van de centrales inhoudende dat het duiken medisch wel verantwoord moet zijn. De Defensiebrede norm zou deze week door alle betrokken onderdelen moeten worden geaccordeerd en de duikmedische norm ligt al vast en wordt al gehanteerd. Ook de duikmedische norm zal worden aangeboden aan de centrales.

Pm

De heer Hop beredeneert dat een norm, die kan worden overschreden, waarschijnlijk laag zal zijn en hij vraagt zich af of het invoeren ervan niet leidt tot een aanzienlijke inkomstenderving ten opzichte van de huidige situatie. De heer De Kleijn stelt voorop dat de norm in die zin niet laag is en niet door de HDP is vastgesteld, dit is namelijk aan de duikgemeenschap zelf overgelaten. Ieder Defensieonderdeel dat duikt heeft een duikcoördinator die betrokken is bij het bepalen van de norm. Voorafgaand aan het opstellen van de Defensiebrede norm heeft spreker met de andere Defensieonderdelen gesproken waarbij duidelijk is gemaakt dat er niet te krap moet worden genormeerd om te voorkomen dat de norm telkens moet worden overschreden. Er is niet gestuurd op het laag houden van de kosten maar er is goed gekeken wat er daadwerkelijk wordt gedoken. De heer Van Hulsen is het er mee eens dat er genormeerd wordt. De vraag was echter, los van de normering, of er ook financiële gevolgen in het leven worden geroepen. Spreker herhaalt dat door de werkgever is aangegeven dat gemiddeld genomen over een loopbaan de mensen er op vooruit gaan. Spreker heeft een bepaald beeld bij het begrip loopbaan: deze begint bij het 24^e levensjaar en eindigt bij het 45^e. De duiker doorloopt waarschijnlijk een aantal van de categorieën en uiteindelijk levert dat over de totale periode blijkbaar een hoger bedrag op. De heer De Kleijn grijpt terug op de eerdere stelling van de heer Van Hulsen, inhoudende dat duikers aan het begin van hun loopbaan minder zouden verdienen en aan het einde meer. Spreker kan de heer Van Hulsen hierin niet volgen; volgens hem is de situatie andersom want de duiker zal aan het begin van zijn duikersloopbaan veel duiken en later minder. Echter, indien alle inkomsten worden uitgespreid over de gehele loopbaantijd dan is de uitkomst gunstiger. Daarbij moet ook in ogenschouw worden genomen dat er bepaalde plaatsingen zijn waarbij betrokkene niet op specifieke duikfuncties is geplaatst terwijl hij wel de gehalveerde toelage ontvangt. Dit principe wordt vanuit de duikgemeenschap ondersteund. Betrokkene dient overigens, indien hij niet op een duikeenheid is geplaatst, tweejaarlijks een aanzienlijk aantal duiken te maken om het certificaat te behouden. In het huidige systeem krijgt de duiker alleen de toelage voor gemaakte duikminuten als hij op een duikeenheid zit, bij het

nieuwe systeem zal hij 50% van de toelage behouden. Op basis van deze redenering denkt de heer De Kleijn dat de duiker over de hele loopbaan genomen een voordeel zal hebben. De heer De Kleijn heeft verder een model gemaakt om te bezien wat de normeringen voor effect op de toelage hebben. Daarbij zijn diverse factoren meegenomen, bijvoorbeeld hoeveel er in warm en in Arctisch water is gedoken en daarbij kwam spreker uit op de bedragen die zullen worden uitgekeerd via de vaste toelage. Dit geldt voor het overgrote deel van de duikers. Er zijn weliswaar uitschieters naar boven maar dat zijn uitzonderingen waarbij spreker betwijfelt of deze binnen de al bij het CZSK ingevoerde urennorm zijn gebleven. In het nieuwe systeem krijgt iedereen een vast bedrag en men is dus niet meer afhankelijk van het aantal gemaakte duiken. Deze zekerheid ziet spreker als een groot voordeel van de nieuwe systematiek.

De voorzitter vat de stand van zaken in de discussie als volgt samen:

- Er staan nog vragen open aan de zijde van de centrales over de Defensienorm en de duikmedische norm. Hierover is afgesproken dat deze aan de centrales worden aangeboden.
- De vraag is of de voorgestelde systematiek in de vorm van een vaste toelage nu door beide partijen wordt onderschreven.
- Er is behoefte aan aanvullende informatie want op dit moment kan het voorstel niet worden afgehandeld.

Er vindt, naar aanleiding van de eerdere opmerking van de heer Van Hulsen dat hij de noodzaak voor de regeling niet inzielt, een discussie plaats over wat de reden is om de systematiek (versneld) in te voeren. De heer De Kleijn werpt de vraag op of het duikongeval als aanleiding voor invoering van deze regeling moet worden gezien en beantwoordt deze ontkennend. Spreker licht toe dat het CSZK al sedert 2012 aan de HDP vraagt om een nieuwe systematiek. De HDP heeft daarop laten weten de duiktoelage mee te nemen in de algehele herziening van het toelagestelsel maar dit is op de lange baan beland. Ten gevolge van het duikongeval zijn er vele publicaties en rapporten over het onderwerp opgesteld waaruit naar voren kwam dat de systematiek voor de duiktoelage diende te worden herzien. Om deze reden is dit voorstel nu met spoed voorgelegd. De aanleiding om de systematiek te herzien ligt echter, zoals de heer Kleijn aangaf, ver voor het duikongeval.

De heer Van Woensel herinnert aan de opmerking van de heer Van Hulsen, inhoudende dat het duikongeval ook plaats zou hebben gevonden als de nieuwe systematiek al zou zijn ingevoerd. Spreker is het niet eens met deze stelling want er bestond in het bestaande systeem wel degelijk een prikkel die heeft bijgedragen aan het ontstaan van de huidige cultuur bij de duikers. Spreker stelt vast dat de werkgever de wens heeft om de systematiek aan te passen. Eerder is al uitgesproken dat het toelagestelsel moet worden vereenvoudigd, gelet op de complexiteit en al het extra werk die de vele variabelen opleveren. Het nieuwe stelsel is een sterke vereenvoudiging daarvan en geeft bovendien een stabiel inkomen. Als dan ook nog het merendeel van de medewerkers erop vooruitgaat is spreker in principe een voorstander van invoering. Hij maakt zich wel zorgen over de beperkte groep die naar verwachting wel nadeel zal ondervinden van de het nieuwe stelsel. Spreker wil hierover concrete informatie en voorkomen dat er na de invoering een bijzondere commissie moet komen die probleemgevallen moet gaan beoordelen. Als hiervoor aandacht is dan gaat de heer Van Woensel akkoord met het voorstel. De heer De Kleijn wijst erop dat de nieuwe systematiek ook door de duikgemeenschap zelf wordt gesteund. Het oorspronkelijke voorstel komt uit deze gemeenschap voort. De heer Schilperoort geeft aan de voorgestelde nieuwe systematiek ook te steunen. Naast de steun vanuit de doelgroep vindt spreker de veiligheid voorop staan. Nu duidelijk is met welke normeringen er wordt gewerkt vindt hij zijn wens voor een advies van een Arboarts minder zwaarwegend. Wel blijft spreker van mening dat er een afbouwregeling dient te komen als de medewerker met duiken stopt.

De heer Hop vraagt wat er werd bedoeld met de opmerking dat degene, die niet is geplaatst bij een duikleenheid, toch nog vrij veel moet duiken om voor 50% van de toelage in aanmerking te komen. Voor spreker staat "vrij veel duiken" en 50% in geen enkele verhouding. De heer De Kleijn antwoordt dat er veel minder wordt gedoken dan wat de reguliere duiker duikt. Er is ook een norm vastgesteld waaraan moet worden voldaan geldt om het certificaat te behouden en binnen Defensie wordt *niet* gedoken indien er geen geldig certificaat is.

Pm Met betrekking tot de voorgestelde afbouwregeling geeft de heer De Kleijn aan dat de conceptregeling daarin nu niet voorziet. Hierop zal door Defensie op terug worden gekomen.

De heer De Kleijn geeft een verdere toelichting op hetgeen de gesprekken met de duikgemeenschap in Den Helder, naast de zojuist besproken wijzigingen, hebben opgeleverd. Een belangrijk onderwerp, dat samenhangt met het

duikongeval, was de toelage voor een duikleider. In de huidige systematiek krijgt de duikleider geen toelage, in de nieuwe wel. Dit was een zeer nadrukkelijke wens vanuit de duikgemeenschap. De heer Hop informeert of de rol van duikleider aan een rang is gerelateerd. De heer De Kleijn antwoordt dat er verschillende gradaties duikleiders zijn. De stappen die bij het niveau van de duikleider horen staan vermeld bij de bewijzen van bekwaamheid en zijn seinmeester, officier-seinmeester, een duikmeester en een duik-officier. De heer Schilperoort vindt dat de verantwoordelijkheid van duikleiders in de functiebeschrijving en de functiewaardering tot uitdrukking zou moeten komen en niet in de vorm van een toelage kan worden beloond. De functie van duikleider is, aldus de heer De Kleijn, een nevenfunctie en geen organieke taak. Daarom komt dit aspect niet terug in de functiebeschrijving en –waardering maar wordt er middels een toelage beloond. Verder is duidelijk geworden dat veel duikers ook duikleider zijn, zij zullen beide toelagen gaan ontvangen.

Naar aanleiding van de vragen over de hoogte van de mogelijke inkomensverschillen is de heer De Kleijn van mening dat hier al vrij uitgebreid over is gesproken vandaag en spreker heeft in de brief al aangeboden om over deze materie nader overleg te voeren. Daarbij kan voor de beeldvorming worden gekeken naar de uitkomsten van het door het CZSK gedane onderzoek naar wat er feitelijk de afgelopen jaren aan duiktoelage is uitgekeerd per arbeidsplaats of PeopleSoft ID.

Pm Deze informatie zal worden aangevuld en aangeboden. De heer Hop vraagt of de toelage ook kan worden gekoppeld aan de brevettering die de duiker heeft. De heer De Kleijn antwoordt dat dit niet het geval is. Het is mogelijk een optie maar deze zou zeer veel werk met zich meebrengen.

Met betrekking tot de vragen over de overschrijding van de normering geeft de heer De Kleijn aan dat dit niet snel het geval zal zijn. De commandant is degene die dient te bepalen of de norm mag worden overschreden en de situatie dient ten allen tijde duikmedisch verantwoord te zijn. Verder is in deze vergadering zijdens Defensie al aangegeven dat voornemens te zijn om de toelage pensioengevend te maken. Naar aanleiding van de vraag wat een duikeenheid is zal door Defensie een lijst worden opgesteld met duikeenheden welke in de regeling zal worden opgenomen. Met betrekking tot het door heer Van Woensel gevraagde onderscheid tussen Arctisch en niet-Arctisch duiken merkt de heer De Kleijn op dat verschillen in de omstandigheden zich niet tot dit onderscheid beperken omdat er zeer veel omstandigheden zijn die een duik verzwaren of verlichten. Daarom is vanuit de duikgemeenschap gevraagd om verschillen tussen de diverse duikverzwarende en –verlichtende omstandigheden te schrappen en te komen tot één norm. De heer Hop vraagt of dit door de hele duikgemeenschap is geopperd. Er is volgens spreker een groep die geregeld Arctisch duikt en hij vraagt zich af wat die hiervan vindt. De heer De Kleijn repliceert dat hij met vertegenwoordigers uit alle lagen van de duikgemeenschap heeft gesproken en tijdens de gesprekken is niet naar voren gekomen dat er bezwaren zijn tegen het afschaffen van het onderscheid.

Ten aanzien van de wens om overgangsbeleid stelt de heer De Kleijn dat het formuleren daarvan bijzonder lastig is. In sprekers optiek is de enige optie om ineens om te schakelen naar het nieuwe systeem omdat dat van een totaal andere methodiek uitgaat. De heer Van Woensel oppert in dit verband de mogelijkheid om, indien er schrijnende gevallen blijken te zijn, daar apart naar te kijken. Spreker heeft geen behoefte aan het formuleren van overgangsbeleid.

De voorzitter concludeert dat de centrales akkoord lijken te gaan met de voorgestelde systematiek. De antwoorden die vandaag zijn gegeven op de vragen van de centrales worden in het verslag vastgelegd. Spreekster zet de gemaakte afspraken op een rijtje:

- De Defensiebrede en de duikmedische normen zullen aan de centrales worden toegezonden.
- Er wordt een lijst met duikeenheden opgesteld
- Het onderzoek van het CZSK waarin de overschrijdingen zijn vastgelegd wordt aan de centrales toegezonden
- Er wordt een vorm van afbouwregeling aan de regeling toegevoegd

De voorzitter benadrukt het wenselijk te vinden dat dit onderwerp niet meer te lang wordt aangehouden en streeft ernaar het zo snel mogelijk weer te laten agenderen. Deze wens wordt gedeeld door de leden.

De heer Van Hulsen spreekt tot slot zijn zorgen uit over de situatie waarin de duiker niet werkzaam is bij een duikeenheid en een toeslag van 50% ontvangt. Spreker vraagt zich, met het oog op bepaalde gedragseffecten, af hoe lang deze situatie zou mogen voortduren. Het lijkt hem redelijk om vast te leggen dat de duiker in deze situatie na bijvoorbeeld 2 of 3 jaar roulatieperiode weer op een duikerfunctie wordt geplaatst.

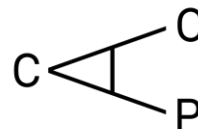
* PAUZE 12.45 – 13.30 *

Agendapunt 4: Regelingen Hondengeleiders (AFR/19.00418, AFR /19.00427 + 4 bijlagen, AFR/19.00462, AFR/19.00469).

De voorzitter geeft aan dat er een brief van de CCOOP (AFR/19.00418) is ontvangen waarin de aandacht wordt gevraagd voor de rechtspositie van de hondengeleiders. Voor deze groeiende groep is volgens deze centrale nog geen Defensiebrede regeling overeengekomen. Het verzoek is om het onderwerp in de WG AFR te bespreken om tot eenduidige regelgeving aangaande deze medewerkers te komen, waarbij onder meer aandacht is voor een compensatie in tijd en kosten en de balans tussen werk en privé. Voorts is verzocht om alle afzonderlijke interne dan wel Defensieonderdeel-specifieke regelingen aangaande hondengeleiders aan de leden van de WG AFR aan te bieden en deze stukken zijn op 1 augustus rondgestuurd. Tijdens het reces heeft er op verzoek van de CCOOP een informeel overleg over dit onderwerp plaatsgevonden waarbij ook enkele leden van de WG AFR aanwezig waren. Daarbij is afgesproken dat uiterlijk in de WG AFR van 3 december 2019 een conceptregeling zal worden besproken. Uit mailverkeer heeft spreekster begrepen dat de heer Hop het onderwerp vandaag al geagendeerd wilde hebben en zij verzoekt hem om een toelichting te geven. Mevrouw Meesters-Leenheer vult aan dat het informele overleg op 21 augustus 2019 is gevoerd en dat de daar gemaakte afspraken in nota nr. AFR/19.00462 zijn opgenomen. De CCOOP heeft hierop gereageerd met brief nr. AFR/19.00469 waarin te kennen wordt gegeven dat het nooit de bedoeling kan zijn dat met diensteenheden een conceptregeling wordt opgesteld zonder voorafgaand daaraan overleg tussen de sociale partners in de WG AFR te hebben gehouden. Spreekster meent dat deze werkwijze wel vaker wordt gevolgd hetgeen door de voorzitter wordt bevestigd.

De heer Hop licht toe dat de CCOOP op de brief heeft gereageerd omdat er ten aanzien van een aantal zaken niet is gehandeld conform de gemaakte afspraken. Er was afgesproken dat er gezamenlijk zou worden gewerkt aan het opstellen van de conceptregeling. Voorts wordt er gesproken van een streven om het onderwerp uiterlijk op 3 december 2019 te agenderen, terwijl het volgens spreker geen streven was maar een harde uiterste datum omdat het een urgent onderwerp is. Met betrekking tot de afspraak dat de regeling zal voorzien in de benodigde voorzieningen voor verzorging van de diensthond, wat op de informele bijeenkomst ook is besproken, merkt de heer Hop het volgende op. De CCOOP heeft signalen ontvangen dat de reguliere compensatie die medewerkers nu ontvangen voor de verzorging van de diensthond, die regulier in het rooster is opgenomen in de vorm van één dag thuis, in de praktijk worden gecompenseerd in de vorm van overwerkuren zodat de hondengeleider in zijn functie meer inzetbaar is. Dit is voor de CCOOP onaanvaardbaar en spreker wil van Defensie de toezegging dat er, vooruitlopend op welke regeling ook, geen sprake zal zijn dat aan hondengeleiders voor de verzorging van de diensthond overuren op het reguliere rooster worden toegekend maar dat dit onderdeel gewoon in het reguliere rooster wordt opgenomen.

De voorzitter vindt het gezien de afspraak dat er uiterlijk op de WG AFR van 3 december een conceptregeling wordt besproken lastig om in dit stadium op onderdelen toezeggingen te doen. Zij geeft er de voorkeur aan om de hele regeling in één keer te bespreken. De heer Schilperoort is het met de heer Hop eens want er is een bestaande rechtspositie en er is regelgeving hetgeen betekent dat men een dienstrooster heeft waarop de tijd dat men wordt ingezet wordt ingepland. De afspraak is nu dat er, gelet op de verschillende bestaande regelingen binnen de organisatie, met name voor de rechtspositionele aspecten een Defensiebrede regeling moet komen. Daarbij is het volgens spreker voor 90-95% een kwestie van bedrijfsvoering waarbij de werkgever dient te zorgen voor bedrijfsmiddelen en voorzieningen. Het kan echter niet zo zijn dat, om capaciteit te winnen, er overtredingen worden ingepland over de inzet van de hondengeleiders. Ze hebben een rooster voor 38 uur per week waarin de tijd voor de verzorging van de diensthond is opgenomen. Als er overuren ontstaan kan kunnen die incidenteel in tijd of geld worden vergoed. Echter als er, zoals de heer Hop stelt en spreker herkent dit ook, sprake is van een structurele inroostering van overuren voor de verzorging van de diensthond om te bewerkstelligen dat de hondengeleiders 38 uur inzetbaar zijn dan is dat volgens de heer Schilperoort niet aanvaardbaar. De hondengeleiders moeten volgens een normaal rooster kunnen werken en overwerk is slecht incidenteel toelaatbaar. Bovendien bestaan er voor die situatie regelingen. Zo lang als er geen nieuwe Defensiebrede regeling is dient men zit aan de bestaande regelgeving te houden.

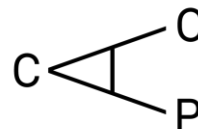
Pm

De heer Suwout merkt op deze concrete gevallen niet te kennen, maar Defensie is graag bereid om kennis te nemen van de andere kant van het verhaal en hier eventueel schriftelijk op te antwoorden. Spreker acht het niet mogelijk om nu, op een situatie die niet bekend is, als werkgever toezeggingen te doen. De heer Schilperoort repliceert dat de enige toezegging die hij verwacht is dat de bestaande rechtspositie wordt gehanteerd. De heer Hop geeft als voorbeeld dat bij de marechaussee voorheen was geregeld dat de hondengeleiders één dag in de week structureel beschikbaar hebben voor de verzorging van de diensthond. Deze medewerkers hebben te horen gekregen dat deze dag als normale werkdag wordt ingeroosterd en de 7 uur voor de verzorging van de als overwerk zal worden ingeroosterd. Verder stelt spreker dat in het informeel overleg hierover is gezegd dat van een dergelijke situatie geen sprake kan zijn, hij heeft echter geen terugkoppeling gehad dat dit is opgelost. Daarom vraagt de CCOOP van Defensie de toezegging dat er, vooruitlopend op welke regeling ook, geen sprake zal zijn van dit soort situaties.

De heer Van Woensel vindt het lastig dat dit onderwerp nu op deze wijze wordt besproken. Spreker heeft geen kennis van de inhoud van het onderwerp. Hij was niet aanwezig bij het informele overleg tijdens het zomerreces maar heeft wel de ruimte gegeven om het plaats te laten vinden, ondanks dat spreker eigenlijk vindt dat alle partijen vertegenwoordigd dienen te zijn. Waar spreker moeite mee heeft is dat er uit dit overleg in formele zin niets is gekomen, er zijn alleen afspraken gemaakt waarop nu van de CCOOP een formele reactie is gekomen dat hetgeen in de brief van Defensie staat als onacceptabel wordt aangemerkt. Vervolgens wordt het onderwerp met een hoge prioriteit geagendeerd terwijl er naar sprekers mening een hoop andere onderwerpen zijn waarvan hij wel regelingen heeft en die ook moeten worden behandeld. Spreker wil er daarom nu niet te veel tijd aan besteden, dat men zich houdt aan de gemaakte afspraken en dat de ruimte wordt gegeven om een stuk aan te laten bieden dat vervolgens wordt behandeld. De voorzitter is het hiermee eens en herhaalt om die reden nu ook geen toezeggingen te kunnen doen. De heer Suwout vult aan dat er een brief is ontvangen van de CCOOP met het verzoek om een Defensiebrede regeling en dat hierop is geantwoord dat de werkgever aan de slag gaat met het opstellen van een regeling, Het enige wat tijdens het informeel overleg is gezegd is dat de werkgever bereid was om een conceptregeling op te stellen en dat dit middels een brief zou worden bevestigd. Daarmee staat er niet meer op papier dan informeel is afgesproken. Er is sprake van het ontwerpen van een generieke regeling en op de door de CCOOP genoemde specifieke problematiek is gesteld dat die zal worden bekeken en dat daar eventueel ook een brief over zal komen. Met betrekking tot hetgeen is gesteld over het handhaven van de rechtspositie merkt de heer Suwout op dat dat een open deur is; daar wordt door de werkgever altijd van uitgegaan. Als de brief van 2 september zo is opgevat dat de werkgever nu in isolatie een regeling gaat opstellen en dat de centrales vervolgens voor een voldongen feit worden gesteld dan is dat niet goed begrepen. Spreker merkt als laatste op dat er nog een tijdstip voor 3 december moet worden afgesproken om verder met partijen inhoudelijk over het onderwerp te praten. De leden gaan met deze aanpak akkoord.

Agendapunt 5: Intrekking regeling faciliteiten Turkse dienstplicht Defensieambtenaren (AFR/18.00167 + bijl., AFR/18.00196).

Dit punt is bij de behandeling van de actiepuntenlijst ook aan de orde geweest. Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat Defensie in 2018 een voorstel heeft gedaan om de huidige regeling, bestaande uit een renteloze lening van € 1.000 om de Turkse dienstplicht af te kopen, te laten vervallen (brief AFR/18.00167). Op deze brief is door de centrales gepiept. Zij hebben te kennen gegeven dat het niet zo kan zijn dat, omwille van het wegvallen van deze financiële regeling, personeel afstand zou moeten doen van de tweede (Turkse) nationaliteit omdat niet afkopen daar gelijk aan staat. Recent is Defensie ter ore gekomen dat Turkije de regelgeving over de dienstplicht heeft veranderd. Op 13 september heeft spreekster uitvraag gedaan naar de officiële stukken via de IMS Ankara maar er is nog niets ontvangen. De inhoud van de regeling is derhalve niet bekend en daarom kan de impact daarvan op het voorstel van Defensie niet worden beoordeeld. Spreekster stelt daarom voor om af te wachten. De heer De Kleijn voegt hieraan toe dat Defensie het voorstel heeft ingediend naar aanleiding van een motie uit de Tweede Kamer. De heer Van Hulsén is van mening dat hij, als vertegenwoordiger van zijn centrale, niets met hetgeen vanuit de Tweede Kamer komt heeft te maken. Verder meent spreker dat het initiële voorstel op zichzelf voldoende dragende motivatie heeft om dit onderwerp geïsoleerd van de politieke dimensie te kunnen bespreken. Indien echter in dit overleg de politieke dimensie aan de

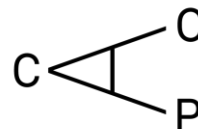

discussie wordt toegevoegd dan haakt spreker af. Er is in dit overleg sprake van een werkgevers-werknemersrelatie, en als er goede argumenten zijn op een regeling, die ooit is opgetopt weer af te schaffen, dan verneemt hij graag de argumenten en bepaalt spreker of hij het er al dan niet mee eens is. Verder wijst spreker erop dat de afgelopen periode de Turkse overheid nogal wispelturig is en hetgeen net aan de orde is gesteld bevestigt dat. De heer Van Hulsen stelt daarom voor het agendapunt af te voeren en af te wachten of er op enig moment aanleiding is om het onderwerp weer op te pakken dan wel de regeling te handhaven.

De heer Hop geeft aan dat de CCOOP heeft gepiept op het voorstel. Er werd van € 1000 uitgegaan maar in het thematisch ambtsbericht Turkije met als onderwerp “dienstplicht”, afkomstig van BZK van juli 2019, staan de nieuwe regelingen met hele andere bedragen dan tot nu toe werden gehanteerd voor de afkoop van de dienstplicht. Voor 2019 staan bedragen vermeld van € 2.453 oplopend tot USD 5.380. Spreker vervolgt dat hij recent de Minister van Defensie in de Tweede Kamer heeft horen spreken over diversiteit in de Nederlandse krijgsmacht. Volgens de heer Hop zijn er genoeg Turkse jongeren van de 3^e of 4^e generatie die tot Nederlandse krijgsmacht zouden willen toetreden maar niet beschikken over de middelen om de dienstplicht af te kopen. In samenhang hiermee verzoekt spreker Defensie om de regeling niet op te heffen, maar juist te verruimen. Zoals in de brief is aangegeven kan het volgens de CCOOP niet zo zijn dat iemand wegens gebrek aan financiële middelen zijn tweede nationaliteit verliest. De voorzitter leidt uit hetgeen door de heer Hop naar voren is gebracht af dat de CCOOP het bedrag in de huidige regeling kennelijk ook te laag vindt. Dit beaamt de heer Hop en ook hij wijst op de wispelturigheid van de Turkse overheid. De heer Schilperoort is ook die mening toegedaan en stelt zich, gelet op deze wispelturigheid, terughoudend op ten aanzien van het afschaffen van de regeling. Spreker voegt daar aan toe dat hij, evenals de heer Van Hulsen, moeite heeft met de druk die vanuit de politiek wordt uitgeoefend om de regeling af te schaffen terwijl het hier om het uitvoeren van een reguliere rechtspositionele regeling gaat. De heer De Kleijn ziet dit niet als druk vanuit de politiek en wijst er nogmaals op dat de Minister vanuit de Tweede Kamer middels een motie de opdracht heeft gekregen om de regeling in te trekken. De Minister wordt vertegenwoordigd door de voorzitter van dit overleg en heeft daarmee de opdracht om de regeling in te trekken uit te voeren. De voorzitter wijst erop dat ze dit alleen in overleg met de WG AFR kan doen en dat het onderwerp daarom is geagendeerd. De heer Schilperoort stelt hierop dat voor hem juist daar het probleem zit: de motie houdt feitelijk de verplichting in om de regeling in te trekken. Daarmee gaat de politiek op de stoel van AFR-tafel zitten. Als het een motie was geweest om met de centrales in gesprek te gaan zou spreker er minder moeite mee hebben. De heer De Kleijn merkt naar aanleiding hiervan op dat de Minister dit ook terug heeft gegeven aan de Kamer. De heer Schilperoort wil in elk geval duidelijk hebben gemaakt dat het afstand moeten doen van de nationaliteit, indien dat inmiddels veel gemakkelijker is geworden, voor hem geen stuitblok vormt om de regeling af te schaffen. Er zijn meer landen waarvan de onderdanen afstand moeten doen van hun nationaliteit bij het aanvaarden van de Nederlandse nationaliteit. Naar spreker meent geldt dat tegenwoordig voor het merendeel van de nationaliteiten. Bij onder andere mensen met de Turkse nationaliteit lag dit anders omdat het simpelweg niet mogelijk was om de Turkse nationaliteit te verliezen en dat was de reden om deze regeling te maken. Spreker zit hier minder strak in dan wat door anderen hierover naar voren is gebracht. Hij wil dat alle argumenten op een rijtje worden gezet en dat er dan een keuze wordt gemaakt over het al dan niet afschaffen van de regeling.

Voor de heer Van Woensel maakt de aanleiding voor het afschaffen van de regeling niet zoveel uit. Als er een wet wordt aangepast dan zijn partijen verplicht om daar mee iets te doen. Nu is er een motie aanvaard waarmee de Minister iets moet doen en is er dientengevolge voor de werkgever ook een urgentie. Spreker was, anders dan de CCOOP die heeft gepiept en aangegeven niet akkoord te kunnen gaan met de intrekking van de regeling, voorstander van het intrekkingsvoorstel van de werkgever, net als de heer Schilperoort. Dat had wat spreker betreft ook te maken met het beschikbare keuzepakket. Daarnaast kan het zijn dat het probleem rond de Turkse dienstplicht ook bij andere landen gaat spelen. De heer Van Woensel vindt dat partijen zich hebben te conformeren met de Nederlandse wet- en regelgeving. Als mensen de keuze hebben dan vraagt hij zich af waarom daarvoor een voorziening vanuit Nederland voor zou moeten worden gegeven. Kortom: spreker is voorstander van het intrekken van de regeling.

De voorzitter geeft aan dat niet van plan te zijn om het voorstel in te trekken en dat het aan de WG AFR voorligt ter verdere behandeling. De heer Van Hulsen wijst er vervolgens op dat tijdens de discussie naar voren is gebracht dat er

recente ontwikkelingen zijn die op zijn minst rechtvaardigen dat er nogmaals naar het voorstel tot intrekking wordt gekeken door de WG AFR. Bij de heer Hop is tijdens de discussie de indruk gewekt dat bij het opzeggen van de Turkse nationaliteit er geen afkoopsom voor de dienstplicht hoeft te worden betaald. Spreker wil hier zekerheid over hebben want volgens hem kan het ook zijn dat eerst de afkoopsom dient te worden betaald. Gelet op alle vragen stelt mevrouw Meesters-Leenheer voor om de dossierhouder de heer Schwab te vragen om opnieuw naar deze kwestie te kijken, hij kan dan beoordelen wat de nieuwe regels van de Turkse regering precies inhouden.

Pm De heer De Kleijn brengt naar voren dat als de WG AFR akkoord gaat met de intrekking van de regeling de werkgever deze per omgaande zal intrekken. Indien niet akkoord wordt gegaan dan wordt zij niet ingetrokken en zal aan de Kamer worden teruggekoppeld dat er is overlegd maar dat er geen overeenstemming kon worden bereikt. De voorzitter heeft de indruk dat het goed is om een tussenstap in het proces in te bouwen. Daarbij is van belang dat de centrales deels nog bedenkingen hebben die onder meer samenhangen met de wisselende regelgeving vanuit Turkije. Hierover is al afgesproken dat er door Defensie nadere informatie zal worden opgevraagd. Het is wel zo dat daardoor de motie niet verandert. Om dit agendapunt verder te kunnen behandelen is eerst interne afstemming noodzakelijk, daarna wordt het onderwerp, aangevuld met de nieuwe informatie, weer geagendeerd.

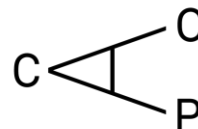
Agendapunt 6: Tijdelijke voorziening buitenland (AFR/19.00405 en AFR/19.00407).

In het TW Buitenland is, aldus de heer De Kleijn, gesproken over een tijdelijke voorziening voor personeel dat is geplaatst in landen waar de tegemoetkoming op basis van het VBD ontoereikend is om de werkelijk gemaakte kosten te dekken. Met deze tijdelijke voorziening beoogt Defensie de individuele financiële en maatschappelijke problemen alsmede de grote ontevredenheid bij het personeel weg te nemen. De voorziening komt te vervallen op het moment dat de thans aanhangige herziening van het volledige VBD van kracht zal worden. Er wordt getracht dit zo vorm te geven dat de onderhavige problematiek tot het verleden zal behoren. Met brief nr. AFR/19.00405 is een voorstel voorgelegd aan de WG AFR voor het VK en Turkije. Hierop heeft de CCOOP gepiept met brief nr. AFR/19.00407 en verzocht om de regeling in de WG AFR te bespreken. Spreker benadrukt dat het in het belang van het betrokken personeel is om hier spoedig overeenstemming over te bereiken.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Hop. De heer Hop licht toe dat aanleiding om te piepen onder meer is gelegen in de passage in de brief van Defensie waarin staat dat, om te voorkomen dat de ene tijdelijke voorziening (waar men inmiddels aan gewend is) wordt vervangen door een andere tijdelijke voorziening, het voornemen is om de tijdelijke voorziening voor de VS vooralsnog intact te laten. Vervolgens wordt geopperd dat nieuw te treffen tijdelijke voorzieningen moeten gaan gelden voor nieuwe gevallen. Spreker vraagt zich af wat dit betekent voor degenen die morgen in de VS worden geplaatst. Aangezien nieuwe gevallen niet in de bijbehorende tabel worden vermeld vreest spreker dat ze niets zullen krijgen.

Pm De heer De Kleijn wijst erop dat over de regeling voor de VS niet eerder met de centrales is gesproken. Voor de VS geldt een andere regeling die in het TW Buitenland is besproken. Deze regeling is inderdaad niet in de WG AFR tot stand gekomen. Zij voldoet goed gelet op de geluiden die van het in de VS geplaatste personeel worden vernomen. Deze regeling dient los te worden gezien van de nu voorliggende regeling en het voorstel is om haar voort te zetten, ook voor nieuwe gevallen. Er is derhalve sprake van twee tijdelijke voorzieningen waarvan die voor het VK en Turkije thans voorligt. Spreker licht verder toe dat de VS-regeling van een andere systematiek uitgaat: voor vergoeding dienen de gemaakte werkelijke kosten te worden gedeclareerd tot een maximum van USD 900. Omdat de regeling tot tevredenheid van de medewerkers leidt is ervoor gekozen om deze niet door een andere tijdelijke voorziening te vervangen, dat zou enkel tot onrust leiden. De voorzitter informeert bij de heer Hop of hiermee de vraag naar tevredenheid is beantwoord waarop de heer Hop antwoordt dat dit het geval is, mits in de regeling duidelijk wordt opgenomen dat zij ook op nieuwe gevallen van toepassing is. De voorzitter bevestigt dit.

De CCOOP heeft, aldus de heer Hop, nog een tweede punt. De regeling gaat gelden voor landen die buiten de EMU vallen. De CCOOP heeft herhaaldelijk signalen ontvangen waaruit blijkt dat ook in bijvoorbeeld het Caraïbisch gebied als gevolg van verhogingen van belastingen, energieprijzen, vluchtelingen en orkanen de prijzen gaan stijgen. Gelet hierop stelt spreker voor dat ook bij andere landen buiten de EMU zal worden gekeken of daar problematiek speelt zoals in het

VK en Turkije. Voorts stelt spreker voor om voor deze doelgroep een regeling met terugwerkende kracht in te voeren, conform de voorliggende regeling. De voorzitter meent dat de problematiek voor wat betreft het Caraïbisch gebied al in het TW Buitenland aan de orde is geweest waarop de heer Hop repliceert dat toen is aangegeven dat deze signalen niet door de organisatie konden worden bevestigd. Dit is inmiddels echter wel het geval en daarom vraagt spreker hier de aandacht opnieuw voor. De heer De Kleijn ontkent dat dergelijke signalen zijn ontvangen. Defensie heeft wereldwijd onderzoek gedaan hoe de VBD ervoor staat en daar is veel respons op gekomen. Bijgevolg is voorgesteld om voor het VK en Turkije nu ook een regeling te treffen. Uit de West is geen respons gekomen. In de inleiding van de brief wordt gesproken over schrijnende gevallen en het is bekend dat in de West de energierekening hoger dan normaal is geworden maar dat leidt volgens spreker niet automatisch tot schrijnende gevallen. De brief laat evenwel ruimte om in de toekomst andere landen toe te voegen en mochten er alsnog signalen vanuit bijvoorbeeld het Caraïbisch gebied worden ontvangen dan zal Defensie dit in het overleg van het TW Buitenland brengen. De heer Hop herhaalt dat de CCOOP wel dergelijke geluiden vanuit de West heeft ontvangen en spreker verzoekt Defensie om op korte termijn onderzoek te verrichten naar de situatie van militairen die buiten de EU zijn geplaatst en met de centrales de uitkomst te inventariseren. Als daaruit blijkt dat de problematiek ook elders speelt dan dient dezelfde mate van terugwerkende kracht te worden toegepast als in de voorliggende nota. De voorzitter stelt hierop dat in dit overleg enkel een voorstel voorligt voor het VK en Turkije en dat daarover overeenstemming moet worden bereikt. Spreekster wil de besluitvorming nu daartoe beperken. Eventuele problematiek in bijvoorbeeld het Caraïbisch gebied valt daar buiten en kan, indien duidelijk wordt dat er sprake is van schrijnende gevallen, in het TW Buitenland worden besproken.

Wat de heer Van Hulsen betreft kan de voorliggende regeling voor het VK en Turkije worden geaccordeerd en blijft de regeling voor de VS intact. Volgens spreker is in dit overleg door de werkgever duidelijk aangegeven dat, indien blijkt dat er andere gebieden zijn waarin de problematiek ook speelt of gaat spelen, hier naar zal worden gekeken door partijen en indien nodig deze gebieden aan de regeling worden toegevoegd. Spreker heeft vertrouwen in de mededeling dat er vanuit de organisatie op dit moment geen signalen zijn ontvangen dat er grote problemen spelen welke nopen tot een vergelijkbare oplossing voor andere landen dan het VK en Turkije. Hij rekent er wel op dat Defensie, zodra er ergens een noodsituatie ontstaat die financiële gevolgen heeft voor het personeel, de vergoedingen voor het betreffende gebied met terugwerkende kracht zal aanpassen. Dat zijn nieuwe situaties die op dat moment dienen te worden beoordeeld. De voorzitter beaamt dat dat zal gebeuren maar voegt daaraan toe dat ze op dit moment geen toezeggingen over terugwerkende kracht voor nieuwe gevallen kan doen.

De heer Schilperoort is ook akkoord met de regeling voor het VK en Turkije en met de wijze waarop de regeling voor de VS wordt voortgezet. Spreker wil wel vastgelegd hebben dat het zijns inziens om een om een absolute noodgreep gaat. Er dient zo snel mogelijk aan het systeem te worden gewerkt. De ACOP heeft weliswaar niet gepeipt op de brief maar spreker heeft wel vragen vanuit het personeel gehad. Op basis daarvan verwacht hij vragen zoals op welke elementen de bedragen zijn gebaseerd. Hierover is weliswaar in het TW Buitenland gesproken maar daarvan worden geen verslagen gemaakt. Uit het voorstel blijkt bijvoorbeeld wel dat in Turkije koersschommelingen spelen en in het VK een combinatie van oorzaken. Dit vindt spreker te vaag en hij merkt dat dit bij de mensen intern al tot vragen leidt. De heer Schilperoort stelt daarom voor om, in het kader van de uitlegbaarheid van de regeling, beter te onderbouwen waarop de vergoedingen zijn gebaseerd. Met betrekking tot de in het TW Buitenland vastgestelde ingangsdatum met terugwerkende kracht vanaf 1 juli 2018 merkt spreker op dit als een arbitraire datum te zien. Hij is voornemens om bij de bespreking van het bredere pakket hierop terug te komen. De heer De Kleijn geeft aan dat de gekozen datum samenhangt met de voor de VS-regeling vastgestelde ingangsdatum waarop de heer Schilperoort antwoordt dat hij juist daarom spreekt over arbitrair. De aanleiding voor het invoeren van de regeling voor bijvoorbeeld het VK is een heel andere dan die voor de VS. Spreker wil vastgesteld hebben dat nog zal worden bekeken of de thans voorgestelde ingangsdatum voor het VK en Turkije wel recht doet aan de feitelijke situatie waarvoor de regeling wordt ingevoerd en dat deze ingangsdatum nog kan worden aangepast. De voorzitter zegt dit toe.

De heer Van Woensel is het in beginsel eens met de voorgestelde regeling. Spreker wil wel vast hebben gelegd dat er in het TW Buitenland een aantal zaken zijn toegezegd. Ten eerste is ook spreker het niet eens met de ingangsdatum. Er kan wel worden gezegd dat is aangesloten bij die van de regeling voor de VS maar de ingangsdatum van de regeling die voorheen voor het VK gold, en waar de voorliggende regeling de vervanger is, lag veel eerder. Voorheen gold de regeling alleen voor de binnenslapers en terecht wordt deze nu uitgebreid met andere categorieën, maar de nieuwe variant dient dezelfde ingangsdatum te krijgen als de oorspronkelijke regeling. De voorzitter van het TW Buitenland heeft aangegeven dat hiervoor geen financiële dekking was en toegezegd te bezien of deze er wel zou kunnen komen. Spreker verwacht

hierop in een volgend TW Buitenland duidelijkheid over te krijgen. Resumerend stelt de heer Van Woensel dat voor hem de ingangsdatum absoluut nog niet definitief is, maar hij gaat met het oog op het belang van het personeel onder deze voorwaarde akkoord. Met betrekking tot de in het WV Buitenland vastgestelde hoogte en percentages die aan de verschillende categorieën zijn gekoppeld is spreker van oordeel dat is getracht om zo goed mogelijk de werkelijkheid te benaderen, wat overigens erg lastig was. Er is gekeken naar een aantal kostenfactoren en men heeft geconcludeerd dat het een ophoging op de buitenlandtoelage betreft op basis van het totaal aan categorieën. Daarbij heeft men zich gerealiseerd dat dit bij de ene medewerker beter op de realiteit zal aansluiten dan de ander. Om die reden is initieel ook gezegd dat er voor het Caraïbisch gebied geen aanleiding voor ophoging is. Daarbij is overwogen dat voor een aantal zaken in de praktijk de vergoeding afwijkt van wat er daadwerkelijk wordt betaald, maar er is uitgegaan van het totaalpakket. Dit leverde geen signalen op dat het totaal aan vergoeding afwijkt van hetgeen in de praktijk daadwerkelijk nodig is. Verder is in algemene zin de toezegging gedaan dat bij het vaststellen van de hoogte en de percentages door het TW Buitenland jaarlijks ook zal worden bekeken of er landen of situaties zijn waarvan de vergoeding moet worden aangepast. Dat kan ook betekenen dat, indien de bijzondere situatie niet meer aan de orde is, de verhoging weer wordt beëindigd. Er wordt nu onder tijdsdruk een regeling snel ingevoerd, spreker vindt dat deze op termijn ook dient te worden geëvalueerd waarbij moet worden vastgesteld of de situatie juist is ingeschat en of de tijdelijke regeling (nog) voldoet. De voorzitter is het ermee eens dat er na een bepaalde termijn een evaluatie wordt verricht.

Het is de heer Hop opgevallen dat er door Defensie is gezegd dat er niet is gebleken van schrijnende gevallen in andere landen, spreker betwijfelt echter dat er sprake moet zijn van een schrijnende situatie om een voorziening te treffen. Zoals bekend is de toelage buitenland uit diverse onderdelen opgebouwd waaronder compensatie voor kosten die in de toekomst kunnen optreden. Indien medewerkers op dit moment vanwege extreem hoge kosten in het land van plaatsing die compensatie aan het verbruiken zijn, zodat er nog net geen sprake van een schrijnende situatie is, dan kan dit in de toekomst een probleem worden wanneer tegen de kosten wordt aangelopen waarvoor op dit moment een vergoeding wordt ontvangen. Spreker vindt dat dit om dezelfde kostenproblematiek gaat als in andere niet EMU-landen. Resumerend stemt de heer Hop in met voortzetting van de regeling voor de VS, gelet op de gedane toezegging dat ook nieuwe gevallen onder de regeling vallen. Ook gaat spreker akkoord met de voorgestelde tijdelijke voorziening voor het VK en Turkije mits, in het spoor van hetgeen door de andere centrales hierover is gezegd, nu wordt afgesproken dat de ingangsdatum van 1 juli 2018 nog nader in het TW Buitenland zal worden gezien en zo nodig aangepast. De voorzitter zegt dit toe.

De heer Schilperoort vraagt hoe dit onderwerp verder wordt afgehandeld, mede met het oog op de ingangsdatum, waarop de heer De Kleijn aangeeft dat er een grote nota komt waarin dit beleid wordt vastgelegd. Daarin zal ook de opmerking over de ingangsdatum komen te staan. De uiteindelijke tekst zal grotendeels, met uitzondering van de passage over de pieftermijn, conform de voorliggende brief Defensie zijn. De voorzitter wijst erop dat ook is gevraagd om een cijfermatige onderbouwing van de hoogte van de vergoedingen. De heer De Kleijn zegt hierover geen separate brief te zullen opstellen maar dat er nog een toelichting zal volgen, waarschijnlijk via het TW Buitenland.

Agendapunt 7: Toepassing voorzieningen operatiegebieden (AFR/19.00203 + bijl., AFR/19.00224).

Mevrouw Jansen geeft een toelichting op het onderwerp. In 2007-2008 is afgesproken dat het invloeden wordt verruimd zijnde na 7 dagen aaneengesloten. Dit is in november (jaar?) in de Staatscourant gepubliceerd (art. 39 b en c AMAR). Uit artikel 39 b AMAR volgt dat de helft van de tijd die tijdens vredes- of humanitaire operaties buiten Nederland is doorgebracht terug wordt gegeven aan de militair. Uit artikel 39 c AMAR volgt dat de helft van de tijd vanaf 1 januari 2017, waarbij de militair gedurende tenminste 7 dagen aaneengesloten dagen van arbeid heeft verricht onder omstandigheden waarbij de ATW niet van toepassing was, wordt invloeden. Naar aanleiding van de publicatie van dit AMAR-artikel heeft DC HR deze informatie in de systemen verwerkt. Vervolgens hebben meerdere kapiteins zich gemeld en aangegeven dat ze op verkenning naar missiegebieden waren geweest, echter slechts gedurende 4 dagen, en daarom werd er niet invloeden. Zij vroegen om een toelichting hierop waarop spreekster de regelgeving heeft geraadpleegd. Daaruit is gebleken dat de "Toepassing voorzieningen operatiegebieden" in 2013 aan de WG AFR is voorgelegd en akkoord bevonden maar dat dit is vervolgens nooit geformaliseerd en daardoor ook niet op de werkvloer bekend geworden. Er is nadien nog een vervolgschrijven van 11 sept 2013 (AFR/13.00469) ontvangen waarin de toepassing is uitgebreid, maar DC HR heeft aangehouden dat als de militair naar missiegebied wordt uitgezonden artikel 39 c AMAR dient te worden toegepast. Mevrouw Jansen licht verder toe hoe dit in de praktijk uitpakt. Als een militair op werkbezoek naar een operatiegebied gaat valt dat onder de DOPS-vlag (Directie Operaties van de CDS) en is hij dus

onder de missie gebracht. In dat geval is het VVHO van toepassing en wordt er inverdiend, maar dit was niet goed geregistreerd bij DC HR. Aangezien de nota's ook niet waren geformaliseerd zijn deze in een nieuwe nota samengevoegd waarbij de informatie meteen is geüpdatet, hetgeen heeft geleid tot een wijziging van de bijlage ten opzichte van 2013. Indien de militair operationeel op werkbezoek wordt uitgezonden binnen de missie dan valt dit onder DOPS en is artikel 39 b AMAR van toepassing. Indien er een werkbezoek wordt afgelegd waarbij alleen handen worden geschud (niet-operationeel) dan is artikel 39 c AMAR van toepassing en dient het bezoek langer dan 7 dagen te duren.

De heer Schilperoort reageert op het gestelde, de ACOP heeft op het onderwerp gepiept. Spreker is het eens met deze gang van zaken. In 2013 is in de WG AFR uitgebreid gediscussieerd over de werkbezoeken en daarbij is geen onderscheid gemaakt tussen operationeel en ander werkbezoek zoals handen schudden. Er is altijd een functionele reden voor het verrichten van werkbezoeken aan missiegebieden. Wat spreker betreft is het een duidelijke zaak want er is in 2013 maar over twee categorieën gesproken: of er is sprake van inzet in het kader van de missie, of de militair ging om andere redenen op werkbezoek. De hele discussie over inverdiene in missiegebieden is volgens de heer Schilperoort nu niet aan de orde want dit is in 2013 al als een extra toegevoegd voor situaties waarbij de ATW buiten werking is gesteld. Voor missiegebieden was er al een bestaande vorm van inverdiene die in stand is gehouden, en dat is vanaf dag 1. Dit geldt ook voor niet-operationele bezoeken en ook als de militair er maar gedurende een week gaat werken. Spreker begrijpt op zich wat men getracht heeft te doen maar hij is het niet eens met de toegevoegde extra tabel waarin is aangegeven dat de duur van het werkbezoek aan een operatiegebied minimaal 7 dagen moet bedragen. In de brief van 2013 waren maar twee kolommen opgenomen en spreker vindt dat die gewoon dienen te worden gehanteerd aangezien er niets is gewijzigd aan het inverdiene bij missies. Er is maar één norm van toepassing die gaat erover of het een periode van langer dan 30 dagen betreft of niet.

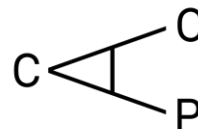
De heer Van Woensel is het met de heer Schilperoort eens. Hij vindt het vreemd als er een onderscheid zou worden gemaakt tussen degene die op werkbezoek gaat om handjes te schudden en degene die op operationele gronden op werkbezoek gaat. Het gaat volgens spreker om het basisprincipe: er is over de VVHO de afspraak gemaakt dat de militair voor elke dag werkbezoek aan missiegebieden een halve dag terug krijgt en dat geldt vanaf dag 1.

De heer Van Hulsen vraagt zich naar aanleiding van deze discussie af wat er in de loop van de tijd allemaal in het systeem terecht is gekomen. Spreker vraagt zich met name af of het zo kan zijn dat er op basis van een interpretatie die, in elk geval ten dele, aan de zijde van Defensie bestaat een keuze is gemaakt om dingen anders in het systeem van DC HR te zetten dan zoals de interpretatie van de centrales was. Mevrouw Jansen herhaalt hierop dat dit naar voren is gekomen naar aanleiding van de publicatie in november. Toen is de wijziging ingebouwd in het systeem van DC HR en vervolgens kwamen de eerste klachten van de kapiteins binnen. Deze gaven aan dat er gewoon moest worden inverdiend en spreekster erkent dat dit aansluit bij hetgeen door de centrales vandaag naar voren is gebracht. De heer Van Woensel vraagt of dit al die jaren dan verkeerd is toegepast, dit was ook de vraag van de heer Van Hulsen. De voorzitter merkt op dat dit niet de bedoeling kan zijn en dat dit nader moet worden uitgezocht waarop de heer Schilperoort erop wijst dat deze uitleg in brief AFR/13.00469 is vastgelegd. De in die brief vermelde tabellen acht spreker, zoals hij al heeft aangegeven, onverkort van toepassing. Er wordt overeengekomen om in de nieuwe tabel het onderscheid tussen operationeel en regulier werkbezoek te schrappen waarmee de tabellen uit 2013 zijn hersteld.

Pm Op verzoek van de voorzitter zal door mevrouw Jansen ook worden uitgezocht of er door de wijziging die in het systeem van DC HR is doorgevoerd situaties zijn ontstaan die dienen te worden gecorrigeerd op basis van de eerdere afspraken uit 2013.

Agendapunt 8: Salariëring Stafadjudanten (SOD/18.00729).

De voorzitter geeft aan dat dit onderwerp is geagendeerd naar aanleiding van de nota van de CDS van 29 oktober 2018. Hierop is door de centrales eerder al aangehaakt omdat er in de nota stond dat deze was afgestemd met de HDP hetgeen volgens spreekster echter niet is gebeurd en dat is ook al eerder aangegeven. Toen de nota bij de HDP ter informatie is ontvangen is de uitvoering ervan stopgezet omdat men niet in kennis werd gesteld en er geen uitvoering aan wordt gegeven. Op grond hiervan acht spreekster de nota en daarmee dit agendapunt afgedaan, conform het verzoek van de SCO Defensie. Verder stelt de voorzitter voor om het onderwerp stafadjutant mee te nemen in de herziening van het bezoldigingssysteem (het loongebouw). De heer Schilperoort merkt op dat ook de discussie over het personeelssysteem hiermee samenhangt en dat de bezoldiging van de stafadjutant te wijten is aan wijzigingen aan dat systeem.

De heer Hop zegt blij te zijn dat deze nota van tafel is maar wijst erop dat de bezoldiging van stafadjudanten niet kan worden meegenomen in de discussie over het loongebouw. De discussie over stafadjudanten staat volgens spreker immers nog op de AFR-agenda. Daarbij wil spreker eerst bezien wat er met de positie van de stafadjudanten in zijn geheel gaat gebeuren. Hierover zijn nog niet eerder afspraken gemaakt. De voorzitter antwoordt dit bij de bespreking van het nieuw in te voeren personeelssysteem al wordt meegenomen.

Men is het eens met het voorstel van de voorzitter en het agendapunt wordt geschrapt waarmee de nota van tafel is.

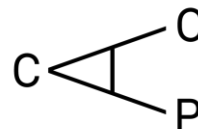
Agendapunt 9: Heffingskorting (AFR/19.00004, AFR/19.00068).

Mevrouw Meesters-Leenheer licht het onderwerp toe. De CCOOP heeft met brief nr. AFR/19.00004 Defensie gewezen op de lage heffingskorting die bij militairen in het buitenland wordt toegepast. Naar aanleiding hiervan heeft de HDP contact gehad met de Belastingdienst. Er bleek sprake te zijn van nieuwe tarieven en er is een structurele oplossing overeengekomen over teveel ingehouden loonbelasting over de maand januari 2019. Deze is februari 2019 vervolgens terugbetaald. Nadien zijn er bij Defensie hierover geen vragen meer binnengekomen. Het onderwerp stond op de conceptagenda van 22 juli 2019 en daarna heeft spreekster nog een geactualiseerde conceptagenda verzonden met de vraag of het onderwerp van de agenda af zou kunnen, daar is niet op gereageerd. Indien er nu geen reacties zijn dan beschouwt zij het onderwerp als afgehandeld. De heer Hop gaat hiermee niet akkoord. De CCOOP heeft het stuk als behandelstuk ingediend maar het is vervolgens vreemd genoeg als informatiestuk afgedaan. In de als informatiestuk aangeboden brief van Defensie wordt gewezen op het woonlandbeginsel hetgeen volgens spreker iets anders is dan de aan de orde zijnde woonplaatsfictie. Indien echter door de werkgever wordt toegezegd dat de juiste heffingskorting bij alle militairen wordt toegepast dan is dat voor de heer Hop voldoende. De heer Suwout specificeert dat voor personeel in het buitenland ervan uit wordt gegaan dat zijn in Nederland wonen. Met 'ervan uitgaan' wordt de 'woonplaatsfictie' bedoeld, volgens spreker is 'woonplaatsbeginsel' in casu de verkeerde term. De heer Hop repliceert dat het begrip woonlandbeginsel onder andere aan de orde is bij de korting op de kinderbijslag. De heer Suwout antwoordt dat men ingevolge de woonplaatsfictie fiscaal wordt behandeld alsof men in Nederland woonachtig is. Met deze toevoeging is punt afgedaan.

Agendapunt 10: Uitwerkingen AV-akkoord 2018-2020 (AFR/19.00440 + 1 Bijlage, AFR/19.00465 + 1 bijlage, AFR/19.00468).

De voorzitter wijst erop dat dit agendapunt te ruim is geformuleerd want het onderwerp beperkt zich tot één specifiek onderwerp van het AV-akkoord en de communicatie daarover. Mevrouw Meesters-Leenheer licht toe dat het gaat over de wekelijkse orders nr. 33 voor de Marinebasis Parera, waarin onjuiste informatie was opgenomen. Met brief nr. AFR/19.00465 is gehoor gegeven aan de door de CCOOP met brief nr. AFR/19.00440 gewenste rectificatie op de genoemde wekelijkse order. De CCOOP heeft in haar brief nr. AFR/19.00468 erop gewezen dat slechts ten dele gehoor is gegeven aan de gevraagde rectificatie. Voorts is de brief ten onrechte als een informatiestuk afgehandeld en de CCOOP heeft daarom met klem verzocht dit onderwerp voor de WG AFR te agenderen.

De voorzitter vraagt de heer Hop om een reactie. De heer Hop geeft aan dat wat als storend aan de rectificatie werd ervaren was dat het beeld wordt geschapen dat een en ander wel zo met de centrales zou zijn afgesproken maar dat het alleen nog niet was geformaliseerd. Spreker citeert 'Hoewel in dit arbeidsvoorwaardenakkoord heldere afspraken zijn gemaakt, zijn deze nog niet in werking getreden. De regelgeving moet nog worden aangepast in samenspraak met bonden. Pas als de gewijzigde regelgeving de instemming heeft van betrokken partijen en gepubliceerd is, kunnen hier rechten aan worden ontleend. Wanneer dit gebeurd is wordt u geïnformeerd'. De voorzitter is van oordeel dat deze tekst wel voldoet. De heer De Kleijn wijst de heer Hop erop dat de concept-AMVB direct bij de ondertekening van het akkoord aan de centrales is aangeboden. De dag erna is zij formeel aangeboden. De conceptregelingen worden ook afgestemd met DPOD hetgeen een stukje bedrijfsvoering is dat de centrales de werkgever niet kwalijk kunnen nemen. Op een gegeven ogenblik moet ook de uitvoering gereed staan. Wat niet goed is gegaan, en daarvoor is een rectificatie afgegeven, is dat dit stuk op de dagelijkse orders terecht is gekomen, en dat had niet mogen gebeuren. Desgevraagd door de voorzitter geeft de heer Hop aan met deze uitleg genoegen te kunnen nemen. Het agendapunt is afgehandeld.

Agendapunt 11: Geschil bemiddeling Huisvesting van rijkswege C-DCIOD vs. BMCB (SOD/18.00478 + 8 bijlagen, nog niet vastgesteld verslag WG AP 09-10-2018, AP/18.00665.1).

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft een update. Op 5 september heeft spreekster, samen met de heer De Kleijn, telefonisch overleg gevoerd met de nieuwe commandant DCIOD omtrent de stand van zaken van dit dossier. In dit gesprek is gebleken dat de samenwerkingsrelatie intussen sterk is verbeterd en dat er sprake is van een goede interactie met de BC BMBB. Daarmee is volgens spreekster niet langer sprake van een daadwerkelijk geschil en er is geen behoefte meer aan een bemiddelend gesprek. Begin oktober komen partijen weer bijeen om specifiek over de wijziging van de administratieve aanwijzing te spreken en de heer De Kleijn zal daarna worden geïnformeerd. In het gevoerde telefonisch overleg is ook nadrukkelijk aangegeven dat hetgeen wordt gedaan dient te passen in de toepassing van de rechtspositie. De rechtspositie zelf dient op de tafel van de WG AFR te worden besproken. Op verzoek van de heer Van Woensel wordt van de terugkoppeling die nog komt een actiepunt gemaakt.

Pm

Agendapunt 12: Rondvraag en sluiting.

Er wordt geen gebruik gemaakt van de rondvraag en de voorzitter sluit de vergadering om 14.50.

CONCEPT